

Συνεργατική-μαθητική έκδοση Δημοτικών Σχολείων - Φύλλο 1ο - Ιούνιος 2021

Πριν από λίγους μήνες μας γεννήθηκε μια ιδέα για να γνωρίσουμε τα σχολεία και τους τόπους της Ελλάδας και της Κύπρου μέσα από τη συνεργασία των σχολείων μας.

Η ιδέα βασίστηκε σε ένα εγχείρημα που είχε γίνει πριν από 120 χρόνια περίπου, στη Σουηδία, από την συγγραφέα και δασκάλα Σέλμα Λάγκερλεφ. Ήταν η κατά παραγγελία συγγραφή μιας ιστορίας γεωγραφικού ενδιαφέροντος, για τα παιδιά που φοιτούσαν σε δημόσια σχολεία. Η φανταστική αυτή ιστορία, που ξετυλίγεται μέσα από «Το θαυμαστό ταξίδι του Νιλς Χόλγκερσον» έδωσε «φτερά» στους μαθητές εκείνης της εποχής για να γνωρίσουν τα βουνά, τις λίμνες, τα ποτάμια και τις πεδιάδες της χώρας τους. Περιπέτειες που τους αποκάλυψαν μυστικά της φύσης αλλά και μύθους της Σουηδίας.

Το ταξίδι μας ξεκίνησε με μικρά βήματα, λόγω της πανδημίας, με πολύ ενθουσιασμό από τους μαθητές και άριστη συνεργασία από τους εκπαιδευτικούς.

Στην πρόταση συνεργασίας ανταποκρίθηκαν 30 σχολεία, τα οποία προχώρησαν, κατά ομάδες, σε τηλεδιασκέψεις και σε άλλες μορφές αλληλεπίδρασης (padlet - βιβλιοαράκια Φρενέ - ανταλλαγή επιστολών κ.ά.) των εκπαιδευτικών και των μαθητών τους. Τα 16 σχολεία από αυτά, συμφώνησαν στην έκδοση μιας συνεργατικής εφημερίδας, η

Ταξιδεύοντας στην Ελλάδα Στο χτες, στο σήμερα, στο αύριο Το θαυμαστό ταξίδι μας

Θωμάς – 1ο Δ.Σ. Πάργας

οποία θα «κυκλοφορήσει» και στα αγγλικά.

Ο στόχος μας, πέρα από την τόσο αναγκαία επικοινωνία, μεταξύ των μαθητών των σχολείων μας, είναι η γνωριμία με τον τόπο μας. Είναι μια καλή ευκαιρία, να γνωρίσουμε την τοπική μας ιστορία, με τις ιδιαιτερότητές της κάνοντας την γνωστή και έξω από τα στενά όρια της κοινότητας ή του νομού μας. Μας δίνει τη δυνατότητα, να ξαναδούμε που βρίσκομαστε στον χάρτη, αξιοποιώντας όλα τα εργαλεία της ψηφιακής μας εποχής, ταξιδεύοντας σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, μέσα από τα μάτια των μελλοντικών μας πολιτών. Θέλουμε να έχουμε ενεργές όλες τις αισθήσεις μας, όχι μόνο για τα αξιοθέατα και την ι-

βλήματα που αντιμετωπίζουμε, προτείνοντας λύσεις.

Ελπίζουμε να μας δοθεί η ευκαιρία, να συναντηθούν τα σχολεία μας από κοντά, μέσα στην επόμενη χρονιά

Ας ξεκινήσουμε το ταξίδι μας, περιμένοντας ως συνταξιδιώτες και άλλες μαθητικές κοινότητες της χώρας, αλλά και της διασποράς.

**Με εκτίμηση
Για την Συντακτική
Ομάδα
της συνεργατικής
εφημερίδας
«Ταξιδεύοντας
στην Ελλάδα»
Ο συντονιστής
εκπαιδευτικός και
επιμελητής έκδοσης
Ηλίας Κάρτας –
Δημοτικό Σχολείο
Άρνισσας/Πέλλας**

στορία, αλλά και για να σταθούμε απέναντι στα προ-

Περιεχόμενα

- ✓ Άγιος Λέοντας Ζακύνθου, ο τόπος μου σελ. 2 – 3
- ✓ Άγιος Νικόλαος Λασιθίου, η πόλη μας σελ. 4 – 5
- ✓ Η Άρνισσα και η περιοχή της Βεγορίτιδας σελ. 6 – 7
- ✓ Διδυμότειχο, η καστροπολιτεία σελ. 8 – 9
- ✓ Εύοσμος, ιστορία και περιβάλλον σελ. 10 – 11
- ✓ Εύοσμος, η πόλη μου σελ. 12 – 13
- ✓ Καλαβάρδα Ρόδου, ο τόπος μου σελ. 14 - 15
- ✓ Κόρινθος, ο τόπος μου σελ. 16 – 17
- ✓ Κως, το νησί μας σελ. 18 – 19
- ✓ Λαγυνά, ο τόπος μας σελ. 20 – 21
- ✓ Νέα Αλικαρνασός Ηρακλείου, ο τόπος μας σελ. 22 – 23
- ✓ Η Νέα Ποτιδαία και ένα ασυνήθιστο ημερολόγιο σελ. 24 – 25
- ✓ Ξάνθη, ο τόπος μας σελ. 26 – 27
- ✓ Η Πάργα το στολίδι της Ηπείρου σελ. 28 – 29
- ✓ Πλατύ Ημαθίας, ο τόπος μου σελ. 30 – 31
- ✓ Ραφήνα, το λιμάνι μας σελ. 32 – 33
- ✓ Άγιος Ιωάννης Σερρών - Κερκίνη σελ. 34

«Ταξιδεύοντας στην Ελλάδα. Στο χτες, στο σή- μερα, στο αύριο»

Συνεργατική –
μαθητική έκδοση
Δημοτικών Σχολείων
Ελλάδας

Διεύθυνση
- Επικοινωνία
Δημοτικό Σχολείο
Άρνισσας
58002 Άρνισσα
Τηλ.: 23810 31234
mail@dim-
arniss.pel.sch.gr

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Οι συντακτικές ομάδες
των σχολείων
που συμμετέχουν

Συντονιστής –
Επιμέλεια έκδοσης:
Ηλίας Κάρτας

Επιμέλεια
αγγλικής έκδοσης:
Λίνα (Ξανθήπιπη) Αβραμίδου

[https://padlet.com/ilika
rt/q0abnbysz1x967d](https://padlet.com/ilika
rt/q0abnbysz1x967d)

Το λογότυπο της
εφημερίδας σχεδιά-
σαν οι μαθήτριες
του 10ου Δημοτικού
Σχολείου Κορίνθου:
Ναταλία Περιβολάρη,
Πένυ Σούκουλη και
Χρύσα Χαρλαύτη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Γραφικές Τέχνες
Σ. Βαγουρδής ΑΒΕΕ
Τηλ.: 23810 25019
email: vagourdi@otenet.gr

Το σχολείο μας βρίσκεται στο χωριό του Αγίου Λέοντα, 23 χλμ δυτικά από την πόλη της Ζακύνθου. Είναι τετραθέσιο με 43 μαθητές που έρχονται από τα γύρω χωριά. Οι πρώτοι που εγκαταστάθηκαν στην περιοχή ήταν οι Βενετοί τον 16ο αιώνα, οι οποίοι είχαν καταλάβει το νησί. Δώσανε στο χωριό το όνομα Άγιος Λέοντας από τον επίσκοπο και άγιο της Κατάνης, περιοχή στη Σικελία.

Περίπου 450 είναι οι φιλόξενοι κάτοικοι του και ασχολούνται κυρίως με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Μεγάλο μέρος των κατοίκων ασχολούνται με τον τουρισμό καθώς κάθε χρόνο επισκέπτονται τον τόπο μας όλο και περισσότεροι τουρίστες. Υπάρχουν δυο εκκλησίες, η μια είναι της Αγίας Παρασκευής. Η μεγάλη εκκλησία του Αγίου Λέοντα βρίσκεται σε έναν μικρό λόφο και το καμπαναριό της έχει σαν βάση έναν παλιό ανεμόμυλο. Μόλις 4 χλμ. απέχουν δυο από τις καλύτερες παραλίες του νησιού, το Πόρτο Λιμνιώνα και το Πόρτο Ρόζα. Εκεί μαγεύεσαι από την άγρια ομορφιά του τοπίου. Εντυπωσιακά βράχια σε οδηγούν σε βαθιά κρυστάλλινα νερά. Στο χωριό λειτουργεί σύγχρονο ελαιοτριβείο που βγάζει εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο και τυροκομείο που παράγει τοπικά τυριά όπως λαδοτύρι και λαδογραβιέρα. Επίσης, υπάρχει παραγωγή κρασιού, σταφίδας και μελιού.

Στον Άγιο Λέοντα βρίσκεται παραδοσιακή βιοτεχνία κοπής και επεξεργασίας πέτρας. Εκεί τα γιγάντια πριόνια κόβουν το πέτρωμα που βγαίνει από το όρος Βραχιόνα. Ακόμα φτιάχνουν τα «μουρτάρια» δηλαδή γουδιά μέσα στα οποία φτιάχνεται η αλιάδα, η παραδοσιακή σκορδαλιά. Αν και μικρό το χωριό δεν του λείπει τίποτα.

Άγιος Λέοντας Ζακύνθου, ο τόπος μας

Η ζωγραφιά του Ναυαγίου είναι από τον μαθητή της Γ' τάξης Νίκο Κλάδη.

Η ζωγραφιά με το χωριό είναι από τον μαθητή της Δ' τάξης Διονύση- Ισαάκ Μπάστα.

Η ζωγραφιά με τα ελαιόδεντρα είναι από τη μαθήτριά της Δ' τάξης Μαρία Μαρίνου.

νοντας στο λιμάνι βλέπει κάποιος το ψηλό καμπαναριό και την εκκλησία του Αγίου Διονυσίου, προστάτη του νησιού. Ονομάστηκε άγιος της συγγνώμης επειδή συγχώρεσε και φυγάδευσε τον δολοφόνο του αδερφού του. Γιορτάζεται στις 17 Δεκεμβρίου.

Στην κεντρική πλατεία υπάρχει το άγαλμα του εθνικού μας ποιητή Διονύσιου Σολωμού του οποίου η καταγωγή ήταν από τη Ζάκυνθο. Λίγο πιο κάτω βρίσκεται το Μουσείο Επιφανών Ζακυνθίων όπου φυλάσσονται τα οστά του Σολωμού και του ποιητή Ανδρέα Κάλβου. Ο εθνικός μας ποιητής τιμάται και με ένα μνημείο στο λόφο του Στράνη όπου εκεί καθισμένος κάτω από ένα δέντρο και ακούγοντας τα κανόνια από το Μεσολόγγι, έγραψε τον Ύμνο εις την Ελευθερία.

Μια από τις καλύτερες παραλίες του κόσμου είναι το Ναυάγιο. Στην παραλία πηγαίνει κανείς μόνο με βαρκάκι και έχει πάρει το όνομα της από το πλοίο «Παναγιώτης» που ναυάγησε εκεί το 1982. Πεντακάθαρα νερά, απότομοι βράχοι, λευκή άμμος και το κουφάρι του πλοίου δημιουργούν ένα φανταστικό τοπίο. Στο νησί ιδρύθηκε το πρώτο θαλάσσιο πάρκο στη Μεσόγειο για την προστασία της θαλάσσιας χελώνας Καρέττα Καρέττα. Κάθε καλοκαίρι οι χελώνες φτάνουν στον κόλπο του Λαγανά και γεννούν τα αβγά τους. Οι εθελοντές περιφράζουν τις φωλιές, φροντίζουν τραυματισμένες χελώνες, ενημερώνουν τουρίστες και μαθητές για τη δράση του πάρκου.

Οι Ζακυνθιοί αγαπούν πολύ τη μουσική και το χορό. Δημιουργούν ομάδες που τραγουδούν παλιά τοπικά τραγούδια και καντάδες με τη συνοδεία κιθάρας και μαντολίνου. Το καλοκαίρι σίγουρα θα ακούσετε τις όμορφες μελωδίες από τα ταβερνάκια. Πριν να φύγει κάποιος από το νησί δεν πρέπει να παραλείψει να δοκιμάσει τοπικά γλυκίσματα όπως μαντολάτο, παστέλι, μάντολες, φρυγανιά και φυτούρα. Η Ζάκυνθος είναι ένας ευλογημένος από τη φύση τόπος, που έχει τόσα πράγματα να κάνει, τόσα μέρη να δεις, τόσες παραλίες για να βουτήξεις που μόλις φτάσεις δεν θα ξέρεις από πού να ξεκινήσεις. Ελάτε και θα το διαπιστώσετε!!!!

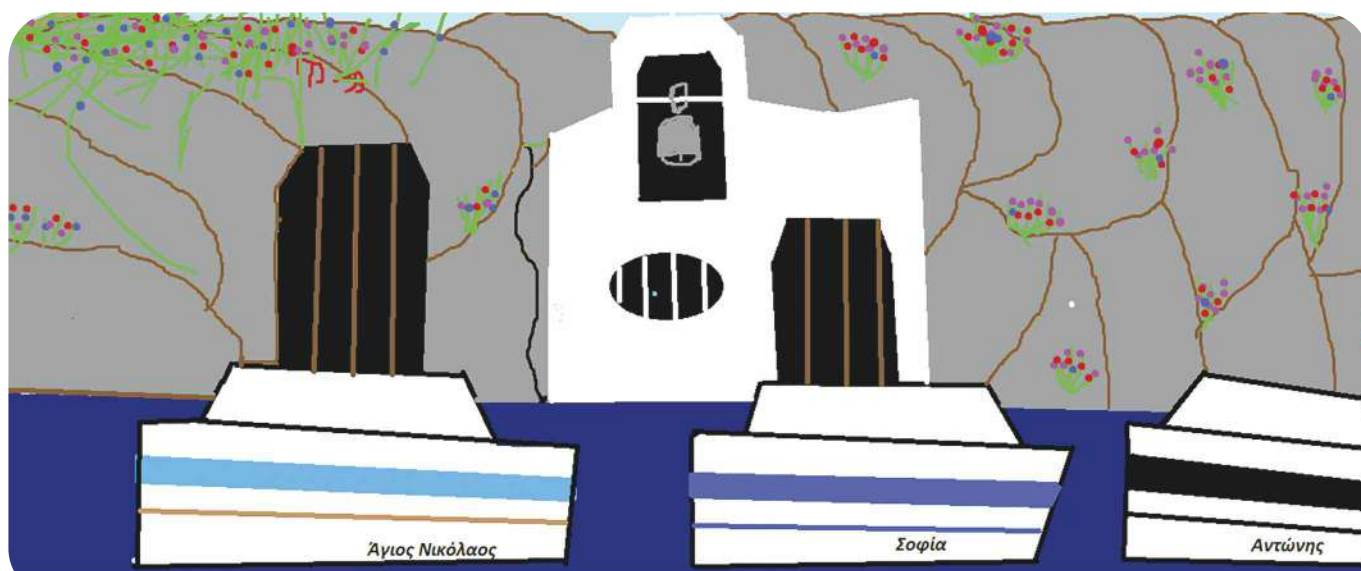
**Οι μαθητές των Γ' - Δ' τάξεων
του Δ.Σ. Ορεινής
Ζώνης Ζακύνθου**

**Υπεύθυνοι
εκπαιδευτικοί:
Μαρίνα Πόζογλου και
Ελισάβετ Δημητρίου**

Υπάρχουν μίνι μάρκετ, ταβέρνες, βενζιναδίκιο, αρτοποιεία που φτιάχνουν ψωμί στον ξυλόφουρνο, καταστήματα με τοπικά προϊόντα καθώς και νηπιαγωγείο.

Οι Βενετιάνοι ονόμασαν το καταπράσινο νησί μας Φιόρο του Λεβάντε, δηλαδή λουλουδι της Ανατολής. Μπορείτε να φτάσετε στη Ζάκυνθο από το λιμάνι της Κυλλήνης και αυτό διαρκεί περίπου μία ώρα και μισή. Μπαί-

Άγιος Νικόλαος Λασιθίου

Η παραλία του Αλμυρού

Στέλιος και Γεωργία Αθανασάκη Δ1

Άγιος Νικόλαος, η πόλη μας

Η πόλη μας Άγιος Νικόλαος βρίσκεται στην Κρήτη. Είναι η πρωτεύουσα του Νομού Λασιθίου. Είναι χτισμένη στον μαγευτικό κόλπο του Μιραμπέλλου. Έχει περίπου 12.000 κατοίκους και την επισκέπτονται κάθε χρόνο χιλιά-

δες τουρίστες.

Είναι γνωστή για την λίμνη της, τη Βουλισμένη που ενώνεται με την θάλασσα.

Η λιμνοθάλασσα μας έχει περίπου 50 μέτρα βάθος, ενώ φήμες λένε ότι συνδέεται με το ηφαίστειο της Σαντορίνης.

Η πόλη μας έχει πολλές παραλίες για να δροσιστείς το καλοκαίρι, την πα-

ραλία της Άμμου που κάθε χρόνο αφήνουν τα αυγά τους χελώνες Καρέτα-Καρέτα, την παραλία του Αλμυρού δίπλα από ένα υδροβιότοπο, την παραλία του Αμμουδιού και πολλές άλλες.

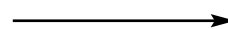
Απέναντι από την πόλη μας υπάρχει ένα νησάκι που λέγεται Άγιοι Πάντες.

Στο νησί αυτό κατοικούν πολλά κρι-κρι, ένα είδος ά-

γριας κατσίκας, που μεταφέρθηκαν εκεί τον προηγούμενο αιώνα.

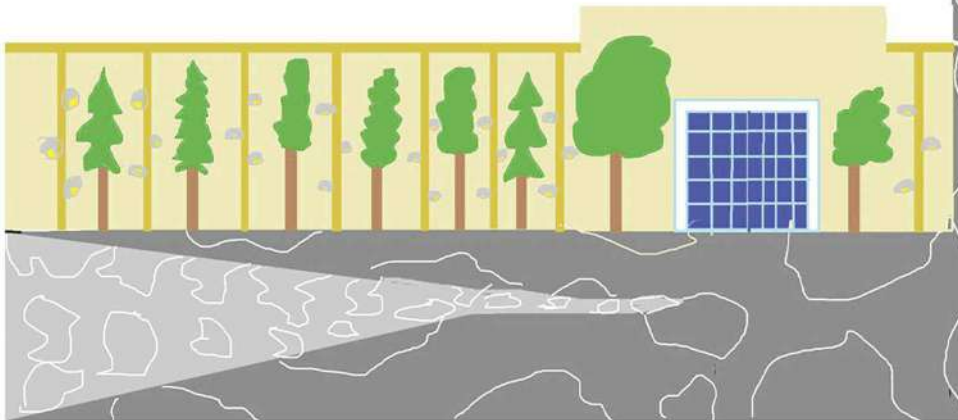
**Μαργαρίτα Σκουληκάρη
και Φαίη Μπούρα (Δ2)**

**Η ζωγραφιά
του Αντώνη
και της Σοφίας
είναι από το Ε1**

Είσοδος Αρχαιολογικού μουσείου Αγίου Νικολάου

Μελίνα Αλεξάκη Ε1

νες, καθαρές και όμορφες. Η παραλία Βότσαλο, δεν έχει άμμο αλλά βότσαλα, είναι βαθιά, έχειπολλά ψάρια, έχει βράχους για να βουτήξεις και χώρο για ηλιοθεραπεία.

Ο Αλμυρός είναι μια παραλία δίπλα σε ποταμό. Έχει άμμο, water sports και το νερό είναι πολύ κρύο.

Δέσποινα Ταβλά –Χρυσή Στεφανάκη (Γ2)

Η ζωγραφιά της παραλίας του Αλμυρού είναι των Στέλιου και Γεωργίας Αθανασάκη (Δ1)

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Γεωργία Κοκολάκη 1ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Νικολάου/Λασιθίου

Το αρχαιολογικό Μουσείο Αγίου Νικολάου

Το αρχαιολογικό Μουσείο Αγίου Νικολάου ιδρύθηκε το 1970 και φιλοξενεί ευρήματα από την νεολιθική εποχή, την Μινωική εποχή και μέχρι τους ελληνορωμαϊκούς χρόνους. Αποτελείται από οκτώ εκθεσιακούς χώρους.

Η μεγαλύτερη συλλογή αντικείμενων, προέρχεται από ανασκαφές στο νεκροταφείο της Αγίας Φωτιάς κοντά στη Σητεία.

Η Σητεία ήταν ένα από τα μεγαλύτερα προϊστορικά νεκροταφεία της Ελλάδας και πολλοί τάφοι είναι απλοϊκοί σαν μικρές κοιλάτες για παιδικές ταφές μέχρι και αίθουσες ταφής. Το Αρχαιολογικό Μουσείο ανακαινίστηκε το 2011. Στις μέρες μας είναι κλειστό λόγω της πανδημίας του κορονοϊού.

Δέσποινα Ζερβάκη (Δ1)

Η ζωγραφιά της εισόδου του Αρχαιολογικού Μουσείου Αγίου Νικολάου είναι της Μελίνας Αλεξάκη (Ε1)

Οι παραλίες της πόλης μας

Οι θάλασσες του Αγίου Νικολάου είναικρυστάλλι-

Η Άρνισσα και η περιοχή της Βεγορίτιδας

Άρνισσα

εκκλησίες και μια πολύ καλά οργανωμένη αγορά από πολλά μαγαζιά.

Δημοτικό Σχολείο Άρνισσας

Το σχολείο μας είναι 6/θέσιο. Είναι φτιαγμένο από πέτρα και φτιάχτηκε το 1952, ψηλά στο χωριό. Έχει μια μεγάλη βιβλιοθήκη με εργαστήρι πληροφορικής, αίθουσα εικαστικών και τραπεζαρία. Υπάρχουν περίπου 100 μαθητές και 15 δάσκαλοι. Διαθέτει μια πολύ μεγάλη αυλή η οποία έχει αποτυπωμένο το γήπεδο του φόρσκουερ και ένα γήπεδο μπάσκετ. Πάνω από την αυλή, στην πλαγιά του λόφου, υπάρχουν πέτρινες κερκίδες και ένας πευκώνας. Το σχολείο μας εκδίδει μια εφημερίδα και την αρθρογραφεί η συντακτική ομάδα με το όνομα τα «Ανήσυχα Μολύβια». Το σχολείο μας παίρνει μέρος σε πολλά προγράμματα, διαγωνισμούς και εκδηλώσεις.

Η Άρνισσα είναι ένα πανέμορφο χωριό με 1400 κατοίκους περίπου και βρίσκεται στον νομό Πέλλας, στην Κεντρική Μακεδονία. Μέχρι το 1926 λεγόταν Όστροβο, που σημαίνει νησί. Είναι χτισμένη στις βορειοανατολικές όχθες της λίμνης Βεγορίτιδας και στους πρόποδες του ό-

ρους Βόρα. Το υψόμετρό της είναι 560 μέτρα. Απέχει 22 χμ. από την Έδεσσα, που είναι η έδρα του νομού. Γύρω από αυτήν βρίσκονται μικρότερα χωριά όπως: ο Παλιός και ο Νέος Άγιος Αθανάσιος, τα Ξανθόγεια, η Περαία, η Παναγίτσα, το Κάτω Γραμματικό και η Ζέρβη. Το χωριό

μας διαθέτει Κέντρο Υγείας, Ταχυδρομείο, υπηρεσίες του Δήμου, Σχολεία όλων των βαθμίδων, φαρμακείο, ξενοδοχεία και πολλά γήπεδα. Ακόμα υπάρχει ο Αγροτικός Συνεταιρισμός και ο Γυναικείος Συνεταιρισμός παραδοσιακών προϊόντων. Στην Άρνισσα υπάρχουν 4

Λίμνη Βεγορίτιδα

Η λίμνη μας είναι η πιο βαθιά(50 μ.) και η τρίτη μεγαλύτερη λίμνη στην Ελλάδα. Ανήκει σε δυο νομούς, Φλώρινας και Πέλλας και σε δυο Δήμους, Έδεσσας και Αμυνταίου. Παλαιότερα η στάθμη της λίμνης είχε ανέβει ψηλότερα και κάλυπτε το μισό χωριό. Η λίμνη μας φιλοξενεί πολλά είδη ψαριών όπως γουλιανούς, τούρνες, γριβάδια, καραβίδες, και πουλιών όπως κορμοράνους, αργυροπελεκάνους, φαλαρίδες κ.ά.. Οι βασικότεροι κίνδυνοι για τη Βεγορίτιδα είναι η περιοδική μείωση της στάθμης της, η παράνομη αλιεία, η επέκταση καλλιεργειών, η μόλυνση των νερών της και του υδροφόρου ορίζοντα από αγροτικές καλλιέργειες - αστικά λύματα.

Τα αξιοθέατα όλου του Νομού

Αρχαιολογικό Μουσείο Πέλλας

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Πέλλας βρίσκεται στην τοποθεσία της αρχαίας μακεδονικής πρωτεύουσας. Υπάρχουν πολλά εκθέματα όπως: ένα ψηφιδωτό με ένα λιοντάρι, πανοπλίες από τους αυτοκράτορες της Μακεδονίας κ.α.

Λουτρά Πόζαρ

Τα Λουτρά Πόζαρ ή Λοτρακίου βρίσκονται 45 χμ. από την Άρνισσα. Πρόκειται για μεταλλικές πηγές, που αναβλύζουν σε θερμοκρασία 37°C. Το θερμό νερό έχει ιαματική δράση και είναι πόσιμο. Τα νερά βοηθάνε στην καταπολέμηση πολλών παθήσεων.

Καταρράκτης Έδεσσας

Ο Καταρράκτης αποτελεί το σύμβολο της Έδεσσας. Δημιουργήθηκε έπειτα από έναν ισχυρό σεισμό τον 14ο αιώνα.

Αερολέσχη Έδεσσας

Η Αερολέσχη είναι 7χμ. από την Άρνισσα και βρίσκεται κοντά στο χωριό της Ζέρβης. Ιδρύθηκε το 1974. Διαθέτει και λειτουργεί το αεραθλητικό κέντρο Μακεδονίας - Θράκης με κύρια ασχολία τον αεραθλητισμό. Εκεί πετάνε μονοκινητήρια αεροπλάνα, ανεμόπτερα και μπορείς να κάνεις και παρά πέντε.

Παλιός Άγιος Αθανάσιος

Λέγεται «παλιός» γιατί οι κάτοικοί του τον εγκατέλειψαν στις αρχές της δεκαετίας του '80 και μεταφέρθηκαν στο νέο οικισμό του Αγίου Αθανασίου που δημιουργήθηκε πολύ κοντά στο

παλιό χωριό. Όμως, η ομορφιά του παλαιού χωριού και η δημιουργία του χιονοδρομικού κέντρου του Καίμακτσαλάν, βοήθησαν στο να «ξαναζωντανέψει» ο αρχικός οικισμός και να φτιαχτεί ένα νέο κορυφαίο τουριστικό θέρετρο.

Χιονοδρομικό κέντρο Καίμακτσαλάν (Βόρα)

Το χιονοδρομικό βρίσκεται 20χμ. από την Άρνισσα, στα όρια του νομού Πέλλας που είναι στα σύνορα. Το βουνό έχει ύψος 2524 μ. Στην κορυφή του βρίσκεται το εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία. Εκεί μπορείς να κάνεις σκι, να παίξεις χιονοπόλεμο, να πιεις καφέ και πολλά άλλα.

Ελπίζουμε να μας επισκεφθείτε, μόλις σας δοθεί η ευκαιρία.

Επιμέλεια:

Κωνσταντίνος Γεωργιάδης – Γιάννης Ισοόπουλος – Χρήστος Μήτσος - Δημήτρης Λιάσης(Ε΄ τάξη) και Αναστασία Κικίνη – Δαυίδ Τσιτιρίδης (ΣΤ΄ τάξη)

Οι ζωγραφιές είναι της Αναστασίας – του Δαυίδ – της Ανδρονίκης – της Κατερίνας Μπ.

Δημοτικό Σχολείο Άρνισσας/Πέλλας

Υπεύθυνος εκπαιδευτικός:
Ηλίας Κάρτας

Διδυμότειχο, ο τόπος μου

Ο Νομός Έβρου βρίσκεται στο βορειοανατολικό άκρο της Ελλάδας, βορειοδυτικό σύνορο με την Βουλγαρία, ανατολικό της Τουρκίας. Αποτελεί το ένα από τα τρία τριεθνή σημεία που υπάρχουν στην Ελλάδα. Ονομάστηκε Νομός Έβρου από τον ομώνυμο ποταμό, τον μεγαλύτερο των Βαλκανίων, που διασχίζει το βορειοανατολικό άκρο της Ελλάδας στα σύνορα. Έχει έκταση 4.246 τ. χλμ και ενσωματώθηκε στο κορμό της Ελλάδας με τη συνθήκη της Λωζάνης το 1923. Ήταν διαιρεμένος σε πέντε επαρχίες. Ο Δήμος Διδυμοτείχου συνορεύει βόρεια με τον Δήμο Ορεστιάδας και νότια με τον Δήμο Σουφλίου.

Ο Έβρος, πρόσωπο της ελληνικής μυθολογίας, γιος του βασιλιά της Θράκης, Κάσσανδρου. Ο Έβρος, ήταν πολύ όμορφος νέος, ο οποίος αντιστάθηκε στις προκλήσεις της μητριάς του, Δαμασίππης, και έτσι εκείνη τον συκοφάντησε στον Κάσσανδρο. Για να γλυτώσει τον ατιμωτικό θάνατο από τα χέρια του ίδιου του πατέρα του πνίγηκε στον ποταμό Ρόμβο, που από τότε ονομάστηκε Έβρος. Ένας ποταμός με πέντε ονομασίες (Άψινθος, Ρόμβος, Μαρίτσα, Λευκός Νείλος, Έβρος) και τέσσερις μεγάλους παραποτάμους, Εργίνης, Τούντζας, Άρδας, Ερυθροπόταμος. Ένας ποταμός που ενώνει, τρεις λαούς και συγκεντρώνει τα νερά

από μια έκταση περίπου 60 τ.χλμ. Στη συμβολή του Ερυθροποτάμου με τον Έβρο είναι χτισμένη η Πλωτινόπολη πάνω στα ερείπια μιας παραποτάμιας πόλης της Νεολιθικής Περιόδου. Τον 6ο αιώνα επί Ιουστινιανού οχυρώθηκε το Σπήλαιο της Ακρόπολης και από τότε φέρει το όνομα Διδυμότειχο. Μια πόλη με δύο τείχη.

Πλωτινόπολη. Ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Τραϊανός αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της περιοχής χτίζει πάνω στα ερείπια παραποτάμιας οικισμού, πόλη δίνοντας το όνομα της γυναίκας του Πλωτίνης. Έτσι από τη μια μεριά αποκτά τον έλεγχο και από την άλλη προστατεύει την περιοχή από τις βαρβαρικές φυλές. Στη νέα πόλη χτίζονται πλούσια αρχοντόσπιτα με αυλές, πηγάδια, ψηφιδωτά δάπεδα, συστήματα αγωγών και λουτρικές εγκαταστάσεις που αποδεικνύουν τη μεγάλη ακμή της πόλης στα τέλη του 2ου αιώνα μ. Χ.

Διδυμότειχο. Στα μέσα του 6ου αιώνα μ.Χ. ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός, ανέλαβε να οχυρώσει τα δυο αντικριστά φρούρια: της Αγίας Πέτρας και του Καλέ. Κατοικήθηκαν ταυτόχρονα για δύο αιώνες (7ο και 8ο) και σταδιακά εγκατέλειψαν την Πλωτινόπολη. Εγκαταστάθηκαν στο λόφο του Καλέ μετά τις επιδρομές των Γόθων. Έτσι γράφτηκε για πρώτη φορά η νέα ονομασία της πόλης, Διδυμότειχο. Το 1195 γεννιέται ο αυτοκράτορας Ιωάννης Δούκας Βατάτζης και το 1332 Ιωάννης Ε΄ Παλαιολόγος που προς τιμή του οργανώνονται κονταρομαχίες-

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ (ΠΛΩΤΙΝΟΠΟΛΗ)

PLOTINOPOLIS MOSAICS

DIDYMOTEICHO CASTLE WITH THE PRINCESS TOWER

αγώνες κάτι σαν τους σημερινούς Ολυμπιακούς βορειοανατολικά του Κάστρου. Στο Ναό της Αγίας Αικατερίνης εντός του Κάστρου γίνεται η στέψη του Βυζαντινού αυτοκράτορα Ιωάννη Καντακουζηνού, που θα χτίσει στη διάρκεια της διακυβέρνησής του το Κάστρο Πυθίου που αποτελούσε και το θησαυροφυλάκιο της περιοχής. Το 1361 καταλαμβάνεται από τους Οθωμανούς και γίνεται για δύο χρόνια πρωτεύουσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μετά την Προύσσα. Χτίζεται το μοναδικό σε μέγεθος, σε όγκο και με στέγη πυραμίδας, Τέμενος, σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Κάστρο. Η οχύρωση του κάστρου έχει μήκος περίπου τα 2.200 μέτρα με 18 Πύργους και τρεις εισόδους-πύλες. Πύλη των ανακτόρων ανατολικά του Κάστρου με οπτικό πεδίο προς την Κωνσταντινούπολη, πύλη της Αγοράς κοινή για τους κατοίκους και την Πύλη της Γέφυρας - Νερόπορτες δυτικά, που σε περίοδο ειρήνης αντλούσαν νερό από τον Ερυθροπόταμο. Εντός του Κάστρου διέμεναν και κατά την περίοδο της κατάληψης από τους Οθωμανούς, μόνο Χριστιανοί. Τα τείχη

μπορούμε να πούμε πως βρίσκονται σε καλή κατάσταση. Αποτελούν αντικείμενο μελέτης από άποψη δόμησης-αρχιτεκτονικής-πολεμικής-στρατιωτικής. Λόγω της θέσης του παρουσίασε στον διάβα του χρόνου μεγάλη πολυπολιτισμικότητα. Συνυπήρχαν μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα Χριστιανοί, Αρμένιοι, Εβραίοι και Μουσουλμάνοι. Η πνευματική άνθηση ήταν ανεπτυγμένη, σε ό-

λους τους αιώνες. Μέχρι το 1860 λειτουργούσε σχολείο εντός του Κάστρου από εκλεκτούς δασκάλους.

Η συντακτική ομάδα των μαθητών και μαθητριών του Δ1
Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί:
Αθ. Παραπαγγίδης
& Παν. Αλεξανδράκης
1ου Δημοτικού Σχολείου
Διδυμοτείχου

Εύοσμος, ο τόπος μας Κάποια σημεία του μοιάζουν με γραφικό χωριό ...

Ο τόπος όπου ζούμε, ο Εύοσμος, ανήκει στον Δήμο Κορδελιού-Ευόσμου. Βρίσκεται στην βορειοδυτική πλευρά του πολεοδομικού συγκροτήματος της Θεσσαλονίκης. Έχει 101.753 κατοίκους και είναι ο μεγαλύτερος σε πληθυσμό δήμος της Θεσσαλονίκης.

Κάποιες γειτονιές του, μοιάζουν να είναι σαν χωριό. Υπάρχουν γραφικά σοκάκια και πέτρινες μονοκατοικίες όπως και ελεύθερος χώρος για παιχνίδι, μπάλα, κρυφτό ή για ποδήλατο. Εκεί όπου δεν περνάνε συχνά αυτοκίνητα και μηχανάκια μπορούμε να παίξουμε. Έχει πλακόστρωτα στενά και μονοκατοικίες με βεράντες που θυμίζουν παλιές γειτονιές αλλά δε λείπουν και οι πολυόροφες πολυκατοικίες. Η γειτονιά μας εξυπηρετεί στις καθημερινές ανάγκες μας, γιατί μπορούμε να βρούμε φούρνο, μανάβικο και φαρμακείο.

Το σχολείο μας βρίσκεται κοντά. Με τα πόδια η απόσταση κυμαίνεται από 2' έως 10'.

Αυτό είναι πλεονέκτημα, επειδή δεν χρησιμοποιούμε αυτοκίνητο άρα βοηθάμε το περιβάλλον. Οι γειτονιές μας μας αρέσουν γιατί εδώ μεγαλώσαμε και εδώ είναι οι φίλοι μας και μερικοί συγγενείς μας. Και θα μας άρεσαν ακόμα πιο πολύ εάν στη θέση των πολυκατοικιών υπήρχαν δέντρα και αρωματικά φυτά.

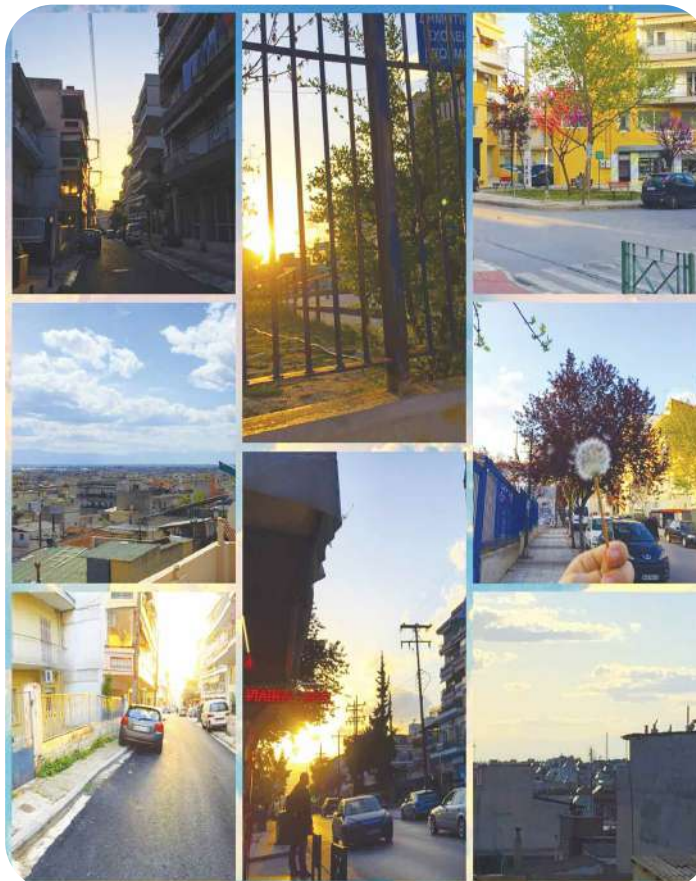
Θα θέλαμε να αλλάξουν κάποια πράγματα όπως να υπάρχουν πάρκα για να παίζουν τα παιδιά, πιο πολύ πράσινο και να ερχόντουσαν πιο συχνά τα σκουπιδιάρικα. Θα θέλαμε επίσης να αλλάξουν δύο παρκάκια, να βελτιωθούν με πολύ πράσινο, να επισκευαστούν τα φθαρμένα παγκάκια και να δημη-

ουργηθούν αναψυκτήρια. Γενικά εμείς οι κάτοικοι προσέχουμε το περιβάλλον και το φροντίζουμε όσο μπορούμε. Θα θέλαμε ακόμη να βελτιώνονταν οι σχέσεις των ανθρώπων, διότι έχουν τύχει περιστατικά κακής συμπεριφοράς μεταξύ γειτόνων.

Γνωρίζουμε πως ο Εύο-

ρει.

Ένα από τα βασικά προβλήματα του Εύοσμου είναι ότι δεν υπάρχουν αρκετά πάρκα, δέντρα και εστίες πρασίνου. Δεν υπάρχουν χώροι στάθμευσης με αποτέλεσμα τα αυτοκίνητα να παρκάρουν στα πεζοδρόμια και να ενοχλούν τους πεζούς και ειδικά τα άτομα με

σμος έχει πολλές παλιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις, όπως εργοστάσια καπνού που τώρα είναι κλειστά και έχουν γίνει ερείπια. Λοιπόν, θα μπορούσε ο δήμος να φτιάξει στη θέση τους αθλητικό κέντρο, κολυμβητήριο, σινεμά ή ακόμη και παγοδρόμιο για να εξυπηρετεί τους δημότες που δεν έχουν μέσο μεταφοράς και στερούνται διάφορα είδη ψυχαγωγίας που μόνο το κέντρο της Θεσσαλονίκης προσφέ-

ρη. Ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι η αστική συγκοινωνία. Υπάρχουν μόνο δύο γραμμές, οι 21 και 32 που δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν τους χιλιάδες κατοίκους.

Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί περιβαλλοντικό πρόβλημα το οποίο είναι σοβαρό. Το 94% των βιομηχανιών δεν κάνουν αρκετά για την προστασία του περιβάλλοντος. Αντίθετα ρυπαίνουν την ατμόσφαιρα. Η μό-

λυνση από το εργοστάσιο των Ελληνικών Πετρελαίων (ΕΛΠΕ) που βρίσκεται κοντά, προκαλεί στους κατοίκους των γύρω περιοχών αρρώστιες, όπως καρκίνο των πνευμόνων, άσθμα και αλλεργίες.

Κάποιες ώρες της ημέρας φτάνουν ανεπιθύμητες οσμές που προέρχονται από τα γύρω εργοστάσια, όπως τα ΕΛΠΕ, και την τοιμεντοβιομηχανία ΤΙΤΑΝ. Η μολυσμένη ατμόσφαιρα επηρεάζει αρνητικά την υγεία των κατοίκων του τόπου μας. Πολλοί άνθρωποι αρρωσταίνουν από καρδιακές και αναπνευστικές παθήσεις. Συμπεραίνουμε λοιπόν πως το πιο σοβαρό πρόβλημα του τόπου μας είναι η ατμοσφαιρική ρύπανση από το εργοστάσιο πετρελαίου ΕΛΠΕ το οποίο είναι η κύρια πηγή της δυσοσμίας.

Ατμοσφαιρικό πρόβλημα δημιουργείται και από τα μέσα μεταφοράς των κατοίκων. Το πρόβλημα θα λυθεί μόνο αν μειωθεί η κυκλοφορία των οχημάτων, εάν χρησιμοποιούμε ποδήλατα αντί για άλλα μέσα μεταφοράς. Ακόμα θα μπορούσαν να γίνουν πάρκα και οργανωμένοι χώροι περιπάτων και σωματικής άσκησης για τα παιδιά και για τους κατοίκους, καθώς επίσης και χώροι στάθμευσης.

Παρόλα τα σημαντικά προβλήματα του τόπου μας, κάποια σημεία του εξακολουθούν να είναι όμορφα και ήσυχα. Κάποια έχουν απίθανη θέα. Μπορείς να δεις σχεδόν όλη τη Θεσσαλονίκη...

(11ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου - Συντακτική ομάδα του ΣΤ1: Μαρία Αβραμοπούλου, Άννα και Αλεξία Καραμανίδου, Αναστασία Ματσαρόκα, Νικολέτα Μυλωνά, Λευτέρης Μπέμπια, Μαρία Τζίφα) Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Κωνσταντία Γαβριήλ

Σύντομη ιστορία του Ευόσμου και ένα σημαντικό μνημείο του

Ο Ευόσμος βρίσκεται στο βορειοδυτικό τμήμα της Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με την απογραφή που έγινε το 2001. Ο πληθυσμός του ανέρχεται σε 74.686 κατοίκους. Μαζί με την ένωση του Κορδελιού αποτελεί πλέον το μεγαλύτερο δήμο της Θεσσαλονίκης με πληθυσμό που φτάνει στους 102.000 κατοίκους περίπου.

Τουλάχιστον από τον 17ο αιώνα, η περιοχή ήταν γνωστή με το όνομα Χαρμάνκιοι που στην τουρκική γλώσσα σημαίνει «χωριό με αλώνια». Οι ντόπιοι κάτοικοι στην περιοχή, κτηνοτρόφοι στην πλειοψηφία χτίζουν την Εκκλησία του Αγίου Αθανασίου το 1818, λίγο πριν την Ελληνική Επανάσταση.

Ο πληθυσμός αυξάνεται με την εγκατάσταση των προσφύγων από την Μ. Ασία. Οι περισσότεροι προέρχονται από το προάστιο της Σμύρνης Κουκλουτζά που σημαίνει «εύοσμο άνθος». Μετά το 1955 μετονομάστηκε σε Ευόσμος από την προηγούμενη τουρκική ονομασία. **Οι τρεις κεντρικοί οδοί του Ευόσμου έχουν ονόματα από τόπους και μέρη της Μ. Ασίας.**

- Οδός Σμύρνης, πρωτεύουσα της Ιωνίας
- Οδός Νυμφαίου, πόλη αρχαίας ελληνικής αποικίας της Μ. Ασίας
- Οδός Μαιάνδρου, ποταμός της Μ. Ασίας

Στον Ευόσμο, στην οδό Αριστοτέλους, έχει ανεγερθεί μαρμάρινο μνημείο για το μεγάλο αρχαιολόγο Μανόλη Ανδρόνικο, ο οποίος γεννήθηκε στην Προύσα της Μ. Ασίας. Το μνημείο του έχει τον ήλιο της Βεργίνας. Επίσης πάνω στο μνημείο αναγράφονται τα ονόματα των τριών σημαντικών πόλεων της ζωής του, Προύσα, Βεργίνα και Θεσσαλονίκη.

φονται τα ονόματα των τριών σημαντικών πόλεων της ζωής του, Προύσα, Βεργίνα και Θεσσαλονίκη.

Ο ναός του Αγίου Αθανασίου αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα μνημεία που στολίζουν τον Δήμο Ευόσμου. Πρόκειται για τον παλαιότερο μεταβυζαντινό ναό της Δυτικής Θεσσαλονίκης. Έχει ανακηρυχθεί σε ένα από τα ιστορικά διατηρητέα μνημεία της Ελλάδος.

Στο ναό υπάρχουν εικόνες που χρονολογούνται από το 1819. Ο ναός αποτελεί ένα μέρος της χριστιανικής μας πίστης. Αν κοιτάξουμε πίσω στο παρελθόν μπορούμε να αναφερθούμε στην ιστορία της ανέγερσης του ναού. Ο γιος ενός Έλληνα του Γεωργίου Τραγανού, εξισλαμίστηκε και πήρε το όνομα Αλή. Κατόπιν του δόθηκε ένα κτήμα και στη συνέχεια αυτός παραχώρησε ένα κομμάτι του στους κατοίκους της περιοχής με σκοπό την ανέγερση ναού προς τιμή του Αγίου Αθανασίου, ο οποίος Άγιος του είχε παρουσιαστεί θαυματουργικά. Η ανέγερση του άρχισε το 1817 και ολοκληρώθηκε το 1819. Η προσφορά του Αλή δεν σταμάτησε εκεί. Έδωσε χρήματα για την κατασκευή των δέκα εικόνων που φτιάχτηκαν με φύλλα χρυσού, τα οποία αποτελούν μέρος του ναού μέχρι σήμερα.

Ο ιερός ναός του Αγίου Αθανασίου είναι ένας υπέροχος ναός τον οποίο αξίζει πραγματικά να επισκεφθεί κανείς.

**Αναστασία Πασιοπούλου Ε3, 21ο Δημοτικό Ευόσμου
Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Ματζεριδου Μελανία**

Πλατεία- Ευαγγελισμός – Άγιος Αθανάσιος

Η πλατεία του Ευόσμου είναι μια όμορφη αστική περιοχή, όπου αποτελεί σημείο αναφοράς για του δημότες. Είναι πάντα γεμάτη κόσμο γιατί εκεί υπάρχουν παρά πολλές καφετέριες όπου μεγάλοι και παιδιά απολαμβάνουν το αγαπημένο τους ρόφημα κάνοντας μια στάση από την βόλτα τους. Η πλατεία έχει πολύ χώρο για παιχνίδια και βόλτες με ποδήλατα. Λειτουργούν χώροι με μπασκετάκια και άλλα μικρά παιχνίδια για μικρούς και μεγάλους. Στην πλατεία υπάρχει το κτίριο της Δημαρχίας, όμως το πιο σημαντικό κτίριό της είναι η εκκλησία του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Η εκκλησία έχει κατακόμβες (κατηχητικά) στις οποίες συμμετέχουν πολλά παιδιά δημοτικού, γυμνασίου ακόμα και λυκείου.

Ο πιο παλιός ναός της περιοχής είναι αυτός του Αγί-

Εύοσμος, η πόλη μου

ου Αθανασίου. Είναι ο παλαιότερος μεταβυζαντινός ναός της Δυτικής Θεσσαλονίκης. Ο ναός του Αγίου Αθανασίου είναι το σύμβολο του Ευόσμου, αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Έχει ανακηρυχθεί με υπουργική απόφαση ιστορικό διατηρητέο μνημείο και στο τέμπλο του βρίσκονται μερικές από τις πιο παλιές εικόνες που χρονολογούνται όλες από το έτος 1819.

Ο δήμος Ελευθερίου – Κορδελιού περιλάμβανε τρεις οικισμούς:

το Νέο Κορδελιό, που το ίδρυσαν πρόσφυγες από τη Σμύρνη, το Χαρμάνκιοι (χωριό με αλώνια – το σημερινό Ελευθέριο), όπου αρχικά εγκαταστάθηκαν Μικρασιάτες και τον μικρό οικισμό της Διαλογής. Τα πρώτα χρόνια

της ίδρυσής τους οι τρεις αυτοί οικισμοί συναποτέλεσαν την κοινότητα του Σταθμού, το 1929 όμως εντάχθηκαν, όπως και οι περισσότερες προσφυγικές συνοικίες, στο δήμο Θεσσαλονίκης. Σε όλη αυτή την περιοχή υπήρχε ένας μόνον οικισμός, 60 ως 70 χριστιανικών οικογενειών, χρονολογούμενος προ του 1818 και τοποθετείται στο χώρο γύρω από την εκκλησία τον Αγίου Αθανασίου.

Μάρκου Λουκάς(ΣΤ')

ΟΔΟΣ

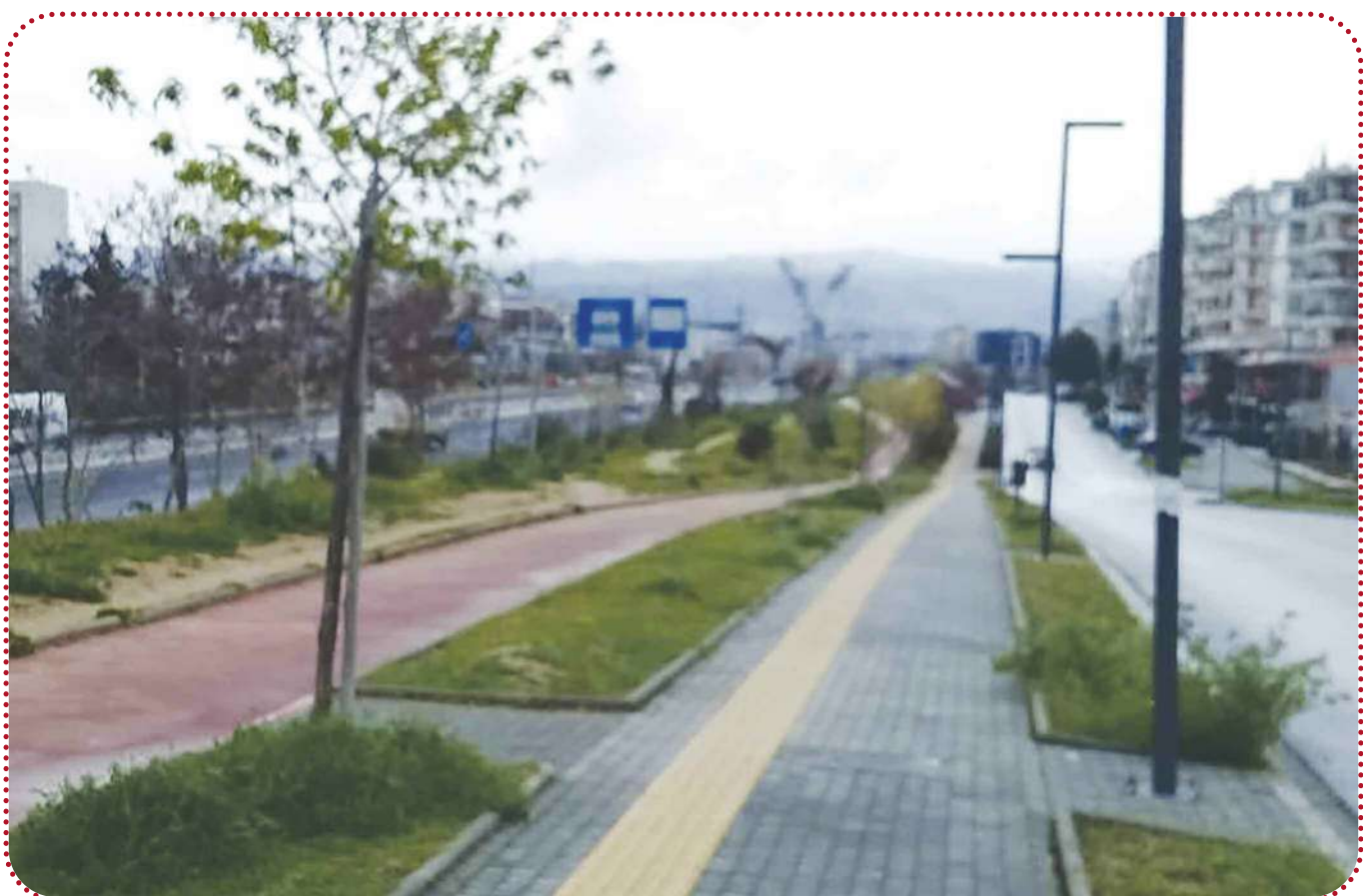
ΑΝΤΩΝΗ ΤΡΙΤΣΗ

Η οδός Αντώνη Τρίτση βρίσκεται βόρεια στην περιοχή του Ευόσμου στη Θεσσαλονίκη. Πήρε το όνομά της από τον πολιτικό, αρχιτέκτονα, αλλά και αθλητή στίβου, Αντώνη Τρίτση.

Ο δρόμος αυτός, μήκους

3 χιλιομέτρων, είναι η καρδιά του Ευόσμου, ειδικά τώρα στην περίοδο της καραντίνας. Άνθρωποι όλων των ηλικιών τον προτιμούν για το περπάτημα ή την άθλησή τους, καθώς υπάρχουν ένας πεζόδρομος, ένας ποδηλατόδρομος και υπαίθρια γυμναστήρια. Πολλά καταστήματα για φαγητό, ζαχαροπλαστεία, καφετέριες, supermarket, εμπορικά, παιδότοποι, τράπεζες προσελκύουν κόσμο ακόμα και από άλλες περιοχές της πόλης. Αριστερά και δεξιά από τον πεζόδρομο υπάρχουν δέντρα και φυτά, τα οποία ιδίως την άνοιξη, κάνουν την οδό ακόμη πιο όμορφη.

Σε αυτό το σημείο, δε μπορούμε να μην αναφερθούμε στις δύο πεζογέφυρες που κατασκευάστηκαν πριν κάποια χρόνια στον Ευόσμο. Χτίστηκαν για να περνούν οι κάτοικοι πάνω από την περιφερειακή οδό με α-

σφάλεια, αφού είναι ένας δρόμος στον οποίο περνούν συνέχεια αυτοκίνητα με μεγάλη ταχύτητα.

Τέλος, πριν λίγους μήνες δημιουργήθηκε στο τέλος της οδού Τρίτση, στον κόμβο της οδού Μακρυγιάννη, ένα πάρκο το οποίο λειτουργεί και σαν πέρασμα πάνω από τον περιφερειακό, το οποίο είναι γεμάτο πράσινο και διαθέτει παγκάκια αλλά και διάφορα μονοπάτια στα οποία μπορούν να περπατήσουν για μια χαλαρή βόλτα οι άνθρωποι. Είναι σημείο συνάντησης κυρίως νέων και εφήβων. Είναι μια οδός που αν κάποιος άνθρωπος βρεθεί στον Εύοσμο αξίζει να την επισκεφτεί και στη συνέχεια μετά την χαλαρή βόλτα του να καθίσει για φαγητό ή και γλυκό! (μετά την καραντίνα)

**Δήμητρα Πιπερίδου
- Γεωργία Κουτκούδη
(ΣΤ)**

**Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Αναστασία Βασιλειάδου
23ο Δημοτικό Σχολείο
Εύοσμου**

Καλαβάρδα, ο τόπος μου

Το χωριό μου

Το χωριό μου ονομάζεται Καλαβάρδα και βρίσκεται στο δυτικό μέρος του νησιού της Ρόδου. Είναι παραθαλάσσιο χωριό και βρίσκεται στα Δωδεκάνησα. Πήρε το όνομά του από τον τσιφλικά της περιοχής που ονομαζόταν Βάρδας και ήταν παλιός κτηματίας στο Βυζάντιο. Οι κάτοικοί του ακόμη διατηρούν τα ήθη και τα έθιμα του χωριού.

Χρύσα Δ., Δ' τάξη

Η θρύση της πλατείας

Η πλατεία του χωριού μας φτιάχτηκε από τους Ιταλούς, και μάλιστα τότε υπήρχαν δύο λαδόμευλοι παλαιοί με την πέτρα. Τώρα στη θέση τους βρίσκεται η Κοινότητα του χωριού και ένα εστιατόριο. Στην απέναντι πλευρά βρίσκεται η θρύση του χωριού που φτιάχτηκε κατά την Τουρκοκρατία και είναι πάνω από 200 ετών.

Τη δεκαετία του 1940 δεν υπήρχαν δεξαμενές και ο κόσμος δεν είχε νερό στα σπίτια του. Αργότερα μετέφεραν το νερό με τσιμεντένια αυλάκια σε πηγές, σε συγκεκριμένα μέρη του χωριού, από όπου έπαιρνε ο κόσμος το νερό.

Το 1979 η θρύση μας ανακατασκευάστηκε. Φτιάχτηκε επίσης ένα υπόγειο τούνελ το οποίο μετέφερε το νερό από 400 μέτρα περίπου ύψος στην πλατεία του χωριού. Το νερό είναι καθαρό και πόσιμο και είναι για όλον τον κόσμο.

Αννα Π., Γ' τάξη

Η παραλία μας

Η θάλασσα των Καλαβαρδών είναι τέλεια, κάθε καλοκαίρι πηγαίνω εκεί και μου αρέσει πάρα πολύ. Εκεί φτιάχνω πολλά κάστρα στην άμμο και παίζω με τα νερά. Μερικοί άνθρωποι κάνουν σέρφινγκ.

Δανάη Δ., Γ' τάξη

Η γιορτή του σκόρδου

Το χωριό Καλαβάρδα είναι γνωστό για τα σκόρδα του. Είναι μικρά και έχουν δυνατή γεύση. Φυτεύονται σε συγκεκριμένη περιοχή, λόγω του ελαφρύ χώματός του.

Στις 16 Ιουνίου 2019, ο πολιτιστικός

σύλλογος έκανε τη γιορτή σκόρδου, και κάλεσαν κόσμο από όλο το νησί. Υπήρχε χορός με ζωντανή μουσική και πολλά κεράσματα. Έστησαν ένα μικρό παζάρι από φαγητά, γλυκά και σουβενίρ με θέμα το σκόρδο.

Η γιορτή είχε μεγάλη επιτυχία, που όλοι πέρασαν φανταστικά.

Η πολιούχος μας

Η Αγία Αικατερίνη είναι η πολιούχος του χωριού μας και είναι προς τιμή της Μεγαλομάρτυρος Αγ. Αικατερίνης που καταγόταν από την Αλεξάνδρεια από αριστοκρατική οικογένεια. Ήταν μορφωμένη και μιλούσε πολλές γλώσσες. Η Αγ.Αικατερίνη δεν αρνήθηκε την πίστη της και μαρτύρησε στο Σινά με φοβερά βασανιστήρια, όπου και αποκεφαλίστηκε σε ηλικία 18 ετών.

Άννα Π., Γ' τάξη

Στιχάκι

«Τα σκόρδα που φυτρώνουνε
στο χώμα το δικό μας,
είναι μικρά μα δυνατά
και είναι το γιατρικό μας».

Αίνιγμα

«Σφάζω την αίγα μου,
πουλώ την αίγα μου
και από της αίγας το μερί,
κάνω την αίγα μου γερή».
Τι είναι;

Κατερίνα Χ., Γ' τάξη

Το χωριό μου τ' Απόλλωνα

Γεννήθηκα και μεγαλώνω στα πανέμορφα Καλαθάρδα. Το χωριό από το οποίο κατάγομαι είναι τα Απόλλωνα. Είναι ένα ορεινό χωριό στο κέντρο του νησιού της Ρόδου. Απέχει 50 χλμ από την πόλη της ρόδου. Είναι μια καταπράσινη περιοχή με πολλά δέντρα και πολλούς ελαιώνες. Ο συνολικός πληθυσμός είναι πάνω από 1000 κάτοικοι και το υψόμετρο στα 330 μέτρα. Την ονομασία την έχει πάρει, όπως καταλαβαίνετε, από τον θεό των αρχαίων Ελλήνων, Απόλλωνα. Οι κάτοικοι ασχολούνται κυρίως με τη γεωργία και την κτηνοτροφία και το πανηγύρι του χωριού είναι στις 14 Σεπτεμβρίου, που γιορτάζει ο Τίμιος Σταυρός.

Παναγιώτης Γ., Γ' τάξη

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Παναγιώτα Πελεκάνου
Τριθέσιο Δημοτικό Σχολείο
Καλαθαρδών/Ρόδου

ΓΙΟΡΤΗ ΣΚΟΡΔΟΥ

«ΣΚΟΡΔΑ ΚΑΛΑΒΑΡΔΕΝΑ» ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟ ΜΑΤΙ

Αρχαία Δίοικος-Ισθμός της Κορίνθου

Η Αρχαία Δίοικος κατασκευάστηκε τον 7ο αιώνα π.Χ. όταν Τύραννος στην Κόρινθο ήταν ο Περιάνδρος. Ήταν ένας πλακόστρωτος δρόμος που συνέδεε τις δύο άκρες του Ισθμού της Κορίνθου.

Ο Ισθμός της Κορίνθου είναι μια στενή λωρίδα γης

Κόρινθος, ο τόπος μου

που ενώνει την Στερεά Ελλάδα με την Πελοπόννησο και η Διώρυγα ενώνει τον Σαρωνικό με τον Κορινθιακό κόλπο. Έχει μήκος περίπου 6 χιλιόμετρα.

Αναστάσης Τσαγρής

Ο Ναός του Απόλλωνα στην Αρχαία Κόρινθο

Ο Ναός του Απόλλωνα είναι στην Αρχαία Κόρινθο, είναι κτισμένος με μονολιθικούς δωρικούς κίονες, και είναι αρχαϊκής περιόδου.

Ο ναός χτίστηκε το 530 π.Χ. περίπου. Είχε αρχικά 6 κίονες στις στενές πλευρές και 15 στις μακριές πλευρές, από τους οποίους σήμερα

σώζονται μόνο 7, όρθιοι, σε περίοπτη θέση, πάνω από τα ερείπια της αρχαίας αγοράς.

Μαρία Οικονόμου

Το Ηραϊόν

Το Ηραϊόν Περαιχώρας, βρίσκεται στη χερσόνησο της Περαχώρας, στα βόρεια του Κορινθιακού κόλπου. Ο τόπος ονομαζόταν Ηραίο από την αρχαιότητα λόγω του ιερού που ήταν αφιερωμένο στην θεά Ήρα.

Γύρω στο 800 π.Χ. οικοδομήθηκε ο πρώτος αψιδωτός ναός της Ήρας, από τον οποίο σήμερα δε σώζεται τίποτα. Κατά τον 6ο αι. π.Χ. ένας καινούριος ναός της Ήρας κτίστηκε λίγο δυτικότερα. Ήταν δωρικού ρυθμού, με ορθογώνια κάτοψη.

Ο Φάρος της Κορίνθου

Οι πέτρινοι φάροι ασκούσαν πάντα μια μυστηριώδη γοητεία στους ανθρώπους και αποτελούσαν πηγή έμπνευσης για τους συγγραφείς ποιητές και ζωγράφους. Ένας τέτοιος φάρος είναι και ο φάρος Μελαγκάβι ή Φάρος Ηραϊόν (από τον αρχαίο ναό της Ήρας που βρίσκεται κοντά του), στη βόρεια είσοδο του όρμου της Κορίνθου και τον χωρίζει από τον κόλπο των Αλκωνιδών βόρεια.

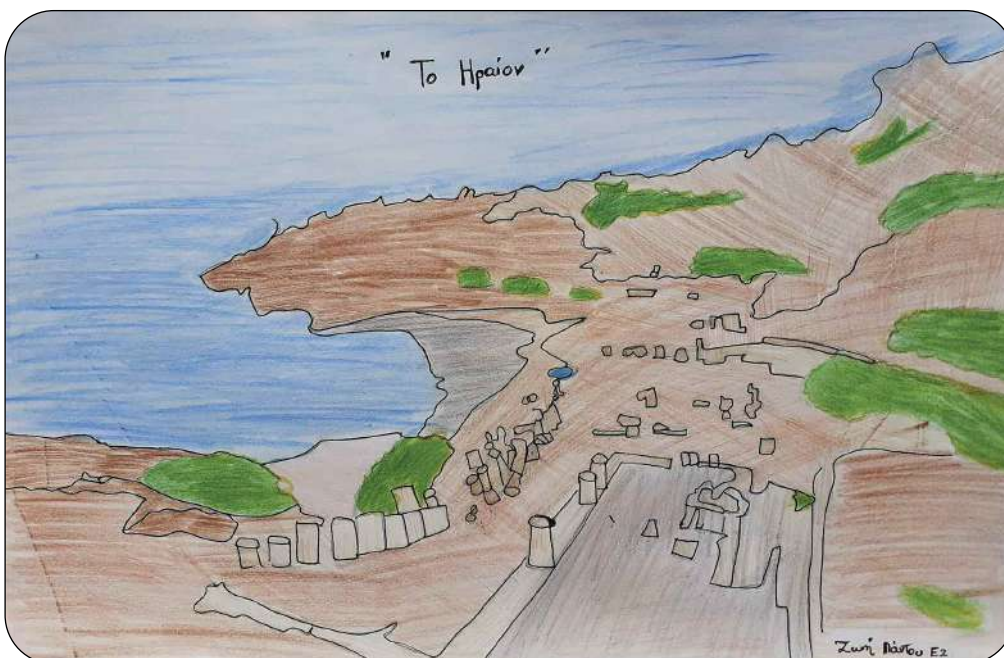
Οδηγεί τα πλοία που πλέουν στον Κορινθιακό και κινούνται προς το λιμάνι και τη διώρυγα της Κορίνθου. Πρωτολειτούργησε το 1897 με πηγή ενέργειας το πετρέλαιο.

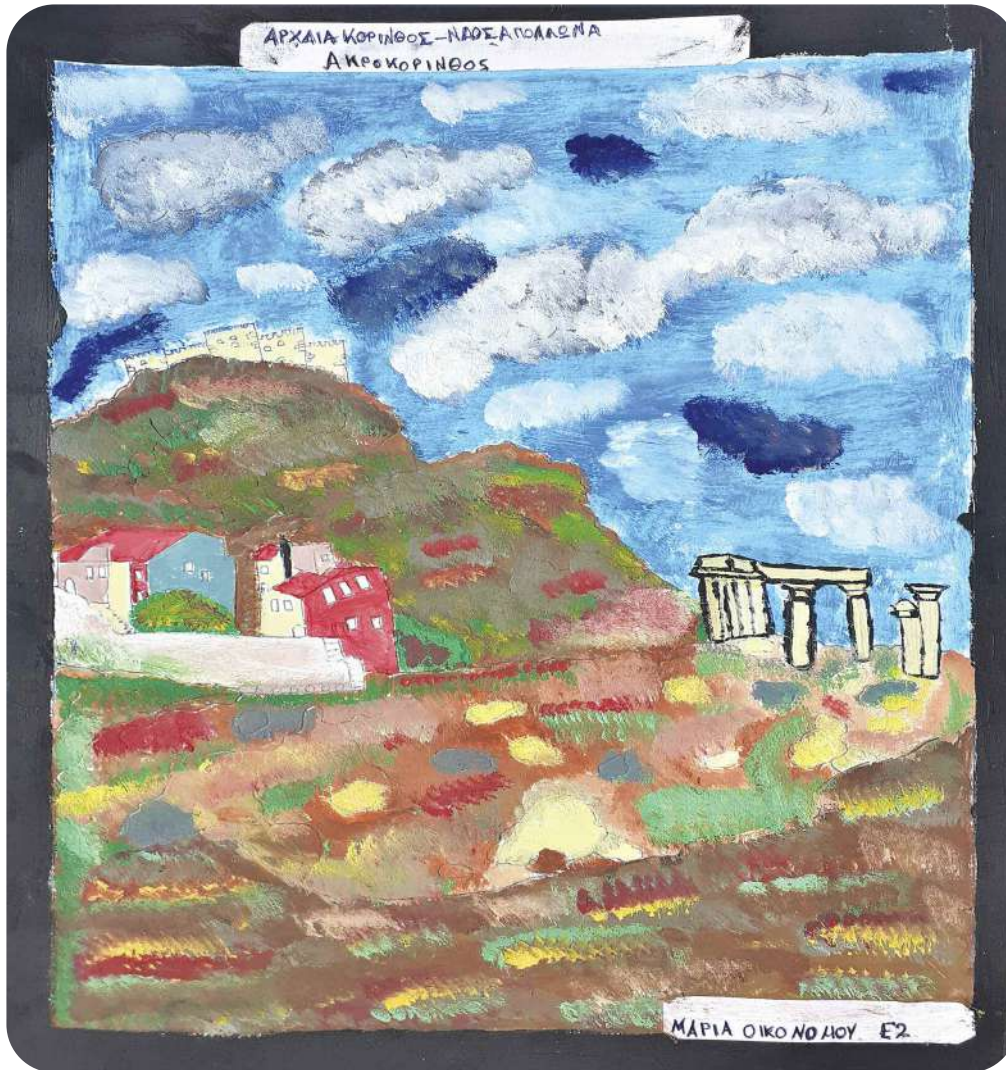
Ζωή Πάντου

Ιστορικό-Λαογραφικό Μουσείο-Κορίνθου

Το Ιστορικό Λαογραφικό Μουσείο Κορίνθου, βρίσκεται σε κεντρικό σημείο της πόλης και περιβάλλεται από πλατεία στην οποία έχει στηθεί και προτομή της ιδρύτριας του Αλκμήνης Γαρταγάνη – Πετροπούλου.

Είναι ένα τριώροφο κτήριο και ιδρύθηκε για να συντηρεί

Η σημερινή Κόρινθος, βρίσκεται στο γεωγραφικό διαμέρισμα της Πελοποννήσου, στον νομό Κορινθίας, είναι πρωτεύουσα του νομού με 30.200 κατοίκους, και είναι χτισμένη με σύγχρονες αντισεισμικές προδιαγραφές αφού είχε ισοπεδωθεί ύστερα από σεισμό το 1858.

Στο κέντρο της πόλης βρίσκεται ο καθεδρικός ναός του Απόστολου Παύλου.

Ανατολικά της πόλης μας, είναι κατασκευασμένη από το 1881 η διώρυγα της Κορίνθου στα άκρα της οποίας λειτουργούν δύο βυθιζόμενες γέφυρες.

Η νέα Κόρινθος έχει εύκολη πρόσβαση στην πρωτεύουσα της Ελλάδας, την Αθήνα, είτε μέσω αυτοκινητόδρομου είτε μέσω προαστιακού σιδηρόδρομου.

Ο Πήγασος, το φτερωτό άλογο της ελληνικής μυθολογίας, αποτελεί το σύμβολο της πόλης.

Στην Κόρινθο υπάρχουν πολλές πλατείες οι οποίες είναι φτιαγμένες για την ψυχαγωγία μικρών και μεγάλων. Διάφορα κτήρια - άλλα παλιότερα και άλλα νεότερα - στολίζουν την πόλη. Επίσης έχουν δημιουργηθεί πολλοί πεζόδρομοι οι οποίοι μας κάνουν την μετακίνησή μας πιο εύκολη!

Οι μαθητές της Ε2' τάξης του 10ου Δημοτικού Σχολείου Κορίνθου
Υπεύθυνος εκπαιδευτικός:
Νικόλαος Δημητρίου

και να προβάλλει το λαογραφικό υλικό της χώρας μας, ώστε να σωθεί η πολιτιστική της κληρονομιά. Έχει συλλογές από τις αρχές του 19ου ως τα μέσα του 20ου αιώνα.

Εκεί βρίσκονται γυναικείες και ανδρικές φορεσιές από πολλές περιοχές της Ελ-

λάδας, κεντήματα και υφαντά. Υπάρχουν επίσης έργα χρυσοχοΐας, μεταλλοτεχνίας, ξυλογλυπτικής καθώς και αγροτικά εργαλεία και οικιακά σκεύη.

Χρύσα Χαρλαύτη

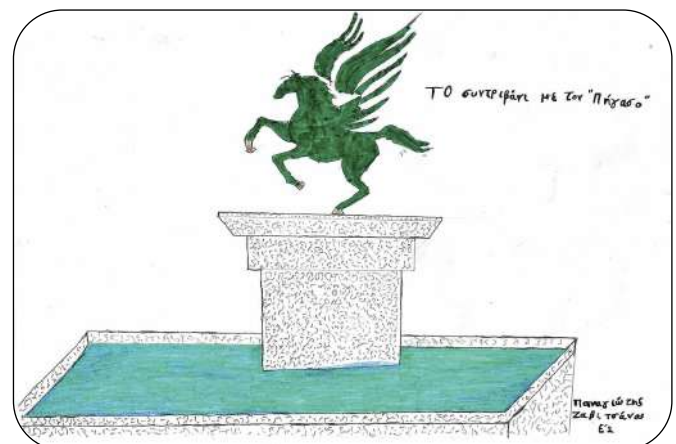
Η Κόρινθος

Η πόλη της Κορίνθου έχει

μεγάλη προϊστορία. Η δημιουργία της προσδιορίζεται περίπου στα 3000 π. Χ. και αποτέλεσε μια πολύ ισχυρή πόλη-κράτος!

Η αρχαία Κόρινθος είναι χτισμένη στους πρόποδες του Ακροκορίνθου, ενώ έχει θέα στον Κορινθιακό κόλπο.

Οι Αρχαίοι Κορίνθιοι, κατασκεύασαν πρώτοι τις γνωστές σε όλους μας τριήρεις.

Κως, ο τόπος μας

Είμαστε οι μαθητές του Ε2 τμήματος του 1ου Δημοτικού Σχολείου Κω και σας καλωσορίζουμε στο νησί μας! Θα θέλαμε μέσα από αυτό το άρθρο να σας ξεναγήσουμε στον τόπο μας!

Γεωγραφική θέση:

Το νησί μας βρίσκεται στο νοτιοανατολικό Αιγαίο και ανήκει στο νησιωτικό σύμπλεγμα των Δωδεκανήσων.

Ταξίδι στην ιστορία:

Η ιστορία της Κω ξεκινάει από τον 3ο αιώνα π. Χ. Από τότε χρονολογείται και η Αρχαία Αγορά της. Είχε έκταση περίπου 12.000 τ.μ. και ήταν το κοινωνικό και εμπορικό κέντρο των κατοίκων.

Επειτα θα θέλαμε να σας συστήσουμε έναν σπουδαίο άνθρωπο που γεννήθηκε στην Κω το 460 π.Χ., τον Ιπποκράτη. Θεωρείται ο πατέρας της Ιατρικής γιατί είναι ο πρώτος γιατρός που χώρισε την επιστήμη αυτή σε ειδικότητες. Έτσι ο όρκος του Ιπποκράτη είναι ο όρκος που λαμβάνεται από γιατρούς ακόμα και στις μέρες μας.

Σύμφωνα με την παράδοση ο Ιπποκράτης, δίπλα

στην αρχαία αγορά, φύτεψε έναν Πλάτανο, ο οποίος υπάρχει ακόμα, και κάτω από την σκιά του δίδασκε την ιατρική. Ο Ιπποκράτης επίσης δίδαξε στη σχολή που ίδρυσε ο ίδιος στο χώρο του Ασκληπιείου. Το Ασκληπιείο ήταν ο ναός του Θεού Ασκληπιού και το με-

γαλύτερο θεραπευτήριο της Αρχαίας Ελλάδας.

Το ταξίδι μας συνεχίζεται στα ρωμαϊκά χρόνια, καθώς η Κω υπήρξε ρωμαϊκή κτίση. Από εκείνη την εποχή είναι το περίφημο Ρωμαϊκό Ωδείο με τις 12 κερκίδες και τις θολωτές στοές καθώς και το Ρω-

μαϊκό σπίτι, το οποίο αποτελείται από 36 δωμάτια και 3 υπαίθριους χώρους.

Γνωρίζετε μήπως ότι την Κω επισκέφθηκαν και Ιππότες; Δεν ήρθαν φυσικά μόνο σαν επισκέπτες, αφού έμειναν εδώ για 200 χρόνια περίπου. Εκείνοι κατασκεύασαν το μεγάλο κάστρο του νησιού, που είναι γνωστό ως Κάστρο της Νεραντζιάς.

Και φτάνουμε στο 1522 οπότε η Κω κατακτήθηκε από τους Οθωμανούς. Κατά τη διάρκεια της οθωμανικής κυριαρχίας χτίστηκαν τουλάχιστον δύο Τζαμιά: το Μουσουλμανικό Τέμενος της Λότζιας που βρίσκεται δίπλα στον πλάτανο του Ιπποκράτη και το Τέμενος Ντεφτεντάρ που βρίσκεται στην πλατεία Ελευθερίας. Λειτουργούσαν μέχρι που έγινε ο σεισμός το 2017.

Στα νεότερα χρόνια και συγκεκριμένα το 1912 η Κω ήρθε στην κατοχή των Ιταλών. Κατά την περίοδο αυτή χτίστηκαν πολλά κτίρια σχεδιασμένα από Ιταλούς αρχιτέκτονες όπως το Επαρχείο και το αρχαιολογικό Μουσείο.

Τα περισσότερα μνημεία που αναφέραμε βρίσκονται γύρω από την κεντρική πλατεία της Κω, την πλατεία Ελευθερίας, η οποία διαμορφώθηκε κι αυτή κατά την περίοδο της ιταλικής κατοχής.

Και το δικό μας το σχολείο αρχικά στεγαζόταν σε ιταλικό εκπαιδευτήριο. Το 1947 με την ενσωμάτωση της Κω στην Ελλάδα, έγινε το πρώτο ελληνικό σχολείο στο νησί, γι' αυτό και ονομάστηκε 1ο Δημοτικό Σχολείο. Το 2008 δημιουργήθηκε το νέο κτίριο στην περιοχή Κακό Πρινάρι.

Ταξίδι στα χωριά μας!

Το πιο απομακρυσμένο

χωριό ,αφού απέχει από την πόλη 42 χιλιόμετρα, είναι η Κέφαλος. Έχει γύρω στους 4.000 κατοίκους. Χωρίζεται σε δύο μέρη: στον παραδοσιακό οικισμό και στο παραθαλάσσιο χωριό, το Καμάρι. Στην παραλία αυτή απέναντι από το νησάκι «Καστρί» βρίσκονται οι παλιοχριστιανικές βασιλικές του Αγίου Στεφάνου που αποτελούν εξαιρετικό αξιοθέατο χάρη

στην όμορφη θέση και τα εντυπωσιακά ψηφιδωτά τους.

Η Αντιμάχεια είναι ένα άλλο χωριό, το οποίο έχει και αυτό το δικό του κάστρο. Χτίστηκε τον 14ο αιώνα και το χρησιμοποιούσαν σαν φυλακή οι ιππότες.

Η Κως έχει και τον δικό της “Μυστρά”. Σε απόσταση 15 χιλιομέτρων από την πόλη βρίσκονται τα ερείπια

του μεσαιωνικού οικισμού ‘Παλιό Πυλί.’ Η καστροπολιτεία αυτή χρονολογείται τουλάχιστον από τον 11ο αιώνα μ.Χ. Μέσα στο κάστρο βρίσκεται ο ναός της Παναγίας Καστριανής , ο οποίος έχει ιδρυθεί το 1080 από τον Όσιο Χριστόδουλο, ιδρυτή της Μονής Πάτμου.

Και κάπου εδώ το ταξίδι μας έφτασε στο τέλος του...

Ελπίζουμε να το απολαύσατε!

Πηγές:

- <http://www.kos.gr>
- 1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΩ
- Wikimedia Commons
- pharmagel.gr και ο όρκος του Ιπποκράτη-Βικιπαίδεια
- www.gr/el/sights/SitePages/view

**Μαθητές και μαθήτριες της Ε2 τάξης
1ο Δημοτικό Σχολείο Κω
Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικοί:
Όλγα Σκουρλή
– Μαρία Ψύρη**

ΛΑΓΥΝΑ, Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ

Δημοτικό Σχολείο Λαγυνών

Ζούμε στα Λαγυνά, ένα χωριό της κεντρικής Μακεδονίας. Η ονομασία του χωριού «Λαγυνά» προήλθε σύμφωνα με πληροφορίες των γεροντότερων κατοίκων από ένα κατασκευαστή λαγυνιών, που κατασκεύαζε λαγύνια από το κατάλληλο έδαφος της περιοχής. Από έρευνα στα αρχεία του σχολείου διαπιστώνουμε ότι η σφραγίδα του σχολείου στις 24 Ιουνίου 1951 έφερε την επιγραφή «Δημοτικό Σχολείο Λαϊνών» και από το Σεπτέμβριο του ίδιου έτους άλλαξε σε «Δημοτικό Σχολείο Λαγυνά». Το σχολείο μας είναι πολύ μεγάλο. Έχει 16 αίθουσες και μία αίθουσα υπολογιστών. Το προαύλιο μας είναι πολύ μεγάλο, έχει γήπεδο μπάσκετ και γήπεδο βόλεϊ. Ε-

πιπλέον πίσω από τις βρύσες έχουμε γρασίδι, αλλά δεν πάμε να παίξουμε εκεί αλλά συνήθως στην σκακιέρα.

Τα Λαγυνά στο χθες Μακεδονικός τάφος

Ξεκινώντας από τη Θεσσαλονίκη και ακολουθώντας βόρεια το δρόμο προς Καβάλα, λίγο πριν φτάσουμε στο χωριό μου τα Λαγυνά, θα περάσουμε τον αυχένα του Δερβενίου, όπου βρίσκεται ο Μακεδονικός Τάφος του Λαγκαδά ή «Τάφος του Μακρίδη Μπέη» (από το όνομα του ανασκαφέα του) του Ζουαϊώνα. Σήμερα ο τάφος έχει συντηρηθεί και μπορούμε να τον επισκεφτούμε. Είναι καταπληκτικό αν σκεφτείς ότι στην περιοχή που σήμερα μεγαλώνουμε εμείς ζήσανε κάποια στιγμή οι Μακε-

δόνες του Μέγα Αλέξανδρου.

Ο ναός του Αγίου Νικολάου (1890)

Οι κάτοικοι του χωριού το 1838 θέλησαν να κτίσουν έναν κεντρικό Ναό για τις λατρευτικές τους ανάγκες. Έχτισαν μια όμορφη τρίκλιτη ξυλόστεγη βασιλική όπως συνηθιζόταν την εποχή αυτή. Λέγεται πως μετά από χρόνια το έτος 1887, ο Ναός κάηκε μετά από μία απροσεξία της νεωκόρου-καντηλανάφτισσας, μένοντας μόνο όρθιοι οι πετρόκτιστοι τοίχοι. Στα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας οι κάτοικοι, αφού πρώτα κατάφεραν να τους χορηγηθεί φερμάνι-άδεια από τον Σουλτάνο, επισκεύασαν τον κατεστραμμένο Ναό.

Τα Λαγυνά σήμερα Τρανσέρα

Ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Ιωάννης Μεταξάς το 1936 έδωσε διαταγή να φτιαχτεί μία σιδηροδρομική γραμμή που θα ενώνει τον Σταυρό με την Θεσσαλονίκη. Με τα τρένα θα μεταφέρονταν και εμπορεύματα και επιβάτες. Υπάρχουν σήμερα δύο γέφυρες που τις ονομάζουμε Τρανσέρα. Για την κατασκευή του βοήθησαν όλοι οι κάτοικοι των Λαγυνών. Η τρανσέρα υπάρχει σε τρία μέρη: στο βουνό, κοντά στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου και δίπλα σε έναν οικισμό.

Τα φυτά των Λαγυνών

Στο βουνό που έχουμε πάνω από το χωριό, ανθίζουν πολλά διαφορετικά

λουλούδια καθώς και κυπαρίσσια που βρίσκονται εκεί.

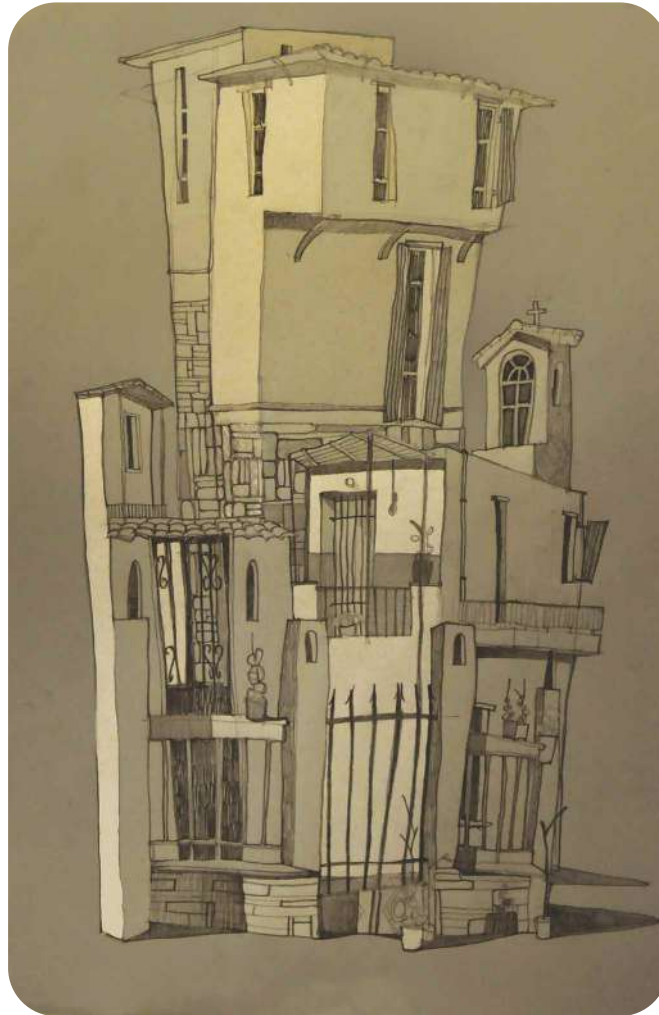
Αν θα κάνεις μια βόλτα στο χωριό, θα θαυμάσεις πολύ ωραία δέντρα .Στις αυλές των σπιτιών, στο βουνό αλλά και στο πάρκο θα βρούμε διάφορα είδη λουλουδιών όπως: πανσέδες, μαργαρίτες, παπαρούνες, τριανταφυλλίες και καζάνια.

**Ζωοδόχος Πηγή
-Αγίασμα**

Η Ζωοδόχος Πηγή βρίσκεται σε ένα ψηλό σημείο του βουνού με υπέροχη θέα. Λίγο πιο κάτω μέσα σε μια χαράδρα πηγάζει το Αγίασμα. Μετά το Πάσχα που γιορτάζει η Ζωοδόχος πηγή όλος ο κόσμος ακόμα και σήμερα ανεβαίνει στο βουνό με τσουρέκια και κόκκινα αυγά για να προσκυνήσουν και να πάρουν αγίασμα.

Τα Γηπεδάκια

Στα Λαγυνά σε ένα ψηλό μέρος, υπάρχει ένας χώρος με πολύ ωραία θέα και αυτός ο χώρος είναι το γή-

πεδο μας.

Μαζεύονται πολλά παιδιά και παίζουν ποδόσφαι-

ρο και μπάσκετ . Επίσης υπάρχει η ομάδα μας ο Εθνικός Λαγυνών, η οποία εκεί

κάνει τις προπονήσεις και αγώνες με άλλες ομάδες. Βασικά υπάρχουν 2 γήπεδα ένα μικρό 5x5 στο οποίο παίζουν μικρά παιδιά και ένα μεγαλύτερο 11x11 στο οποίο παίζουν μεγαλύτερα παιδιά.

**Οικοσύστημα λιμνών
Κορώνειας-Βόλθης**

Είναι η μεγαλύτερη λίμνη στην Ελλάδα μετά την Τριχωνίδα. Απέχει από την λίμνη Κορώνεια 11,5 χλμ. αποτελεί όπως και η Κορώνεια υγρότοπο διεθνούς προστασία Ramsar.

**Η συντακτική επιτροπή
του Δημοτικού Σχολείου
Λαγυνών μαθητές/τριες
του Ε3 και του Στ2**

**Το χωριό μας...
σε μια εικόνα
φιλοτεχνήθηκε από τον
εικαστικό Λάσκο Σταμάτη**

**Οι δασκάλες
των τμημάτων**

**Χατίκου Ιωάννα και
Παπασυμεών Ελισάβετ**

ΝΕΑ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ, Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ

Η Νέα Αλικαρνασός είναι συνοικία της πόλης του Ηρακλείου με 14.000 περίπου κατοίκους. Είναι κτισμένη δίπλα στη θάλασσα. Πήρε την ονομασία της από την Αλικαρνασό της Μικράς Ασίας, όταν πρόσφυγες κάτοικοι της παλιάς Αλικαρνασσού εγκαταστάθηκαν το 1922 μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή στη σημερινή περιοχή που ορίζεται ως Νέα Αλικαρνασός.

Η σημερινή Νέα Αλικαρνασός συνδυάζει τα πάντα: ξενοδοχεία για διαμονή των επισκεπτών, καταστήματα κάθε είδους, εκκλησίες, δημόσιες υπηρεσίες, τράπεζες, ιατρεία και φαρμακεία. Έχει επίσης μέρη ψυχαγωγίας και αθλητισμού, καφετέριες, ταβέρνες, γήπεδα,

γυμναστήρια, αλλά και φροντιστήρια ξένων γλωσσών και διάφορες Τεχνικές σχολές. Ακόμη είναι πολύ κοντά στο λιμάνι, το αεροδρόμιο, το αστυνομικό μέγαρο του Ηρακλείου και τη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών πεζικού.

Η Αλικαρνασός έχει χωριστεί σε τρεις ζώνες, ανάλογα με τα επαγγέλματα των κατοίκων. Στη βόρεια ζώνη, τα "θαλασσινά", οι κάτοικοι ασχολούνται με την αλιεία, στη νότια, τα "γεωργικά", διαμένουν οι αγρότες, ενώ στην ενδιάμεση κεντρική ζώνη, τα "αστικά", οι πολίτες έχουν αναπτύξει αστικές δραστηριότητες και είναι έμποροι, τεχνίτες και οικοδόμοι. Ο αθλητικός σύλλογος «Ηρόδοτος» που υπάρχει εδώ, πήρε το όνομά του από τον «πατέρα της Ιστορίας» Ηρόδοτο που έζησε στην Αλικαρνασό κατά τον 5ο αι. π.Χ.

Το 2ο Δημοτικό Σχολείο είναι το σχολείο μας, που έχει κι αυτό τη δική του ιστορία. Ιδρύθηκε το 1959. Το σχολείο μας έχει περίπου 260 μαθητές και γύρω στους 40 δασκάλους διάφορων ειδικοτήτων. Συστηγάζεται με το 5ο Δημοτικό σχολείο Ν. Αλικαρνασσού που έχει κι αυτό γύρω στους 110 μαθητές. Είναι ένα σχευικά μεγάλο κτίριο, με τρεις αυλές. Πιο συγκεκριμένα, έχουμε μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, αίθουσα υπολογιστών, αίθουσα μουσικής, τμήματα ένταξης και 21 τάξεις. Από το παράθυρο της τάξης μας βλέπουμε το Ενετικό λιμάνι, όπου βρίσκεται το Ενετικό φρούριο Rocca al mare ή αλλιώς Κούλες, όπως το ονόμασαν οι Τούρκοι που το χρησιμοποιούσαν για φυλακή. Βλέπουμε το νέο λιμάνι απ' όπου φεύγουν μεγάλα πλοία αλλά και πολυτελή κρουαζιερόπλοια, τον επιβλητικό Ψηλορείτη και άλλα χαμηλότερα βουνά της Κρήτης.

Στην κεντρική πλατεία της Νέας Αλικαρνασσού δεσπόζει ο ναός του Αγίου Νικολάου. Αποτελεί μνημείο για τους πρόσφυγες κατοίκους της περιοχής όπου και φυλάσσουν την εικόνα του Αγίου που σώθηκε από την Μικρασιατική Καταστροφή. Η παράδοση λέει, ότι πάνω

σε αυτήν την εικόνα ορκίστηκε ο Κανάρης στα Ψαρά, λίγο πριν την Ελληνική Επανάσταση.

Η εκκλησία της Παναγίας Καμαριανής είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος ναός του προαστίου. Η εικόνα της Παναγίας βρέθηκε με θαυματουργικό τρόπο κατά τον 19ο αιώνα στην πόλη της Αλικαρνασσού της Μικράς Ασίας. Μια ευσεβής γυναίκα την βρήκε θαμμένη στο σπίτι της, κάτω από μια καμάρα. Κατά την Μικρασιατική καταστροφή μεταφέρθηκε στην Κάλυμνο και από εκεί στην Κρήτη όπου και φυλάσσεται στον ναό που οι πιστοί έκαναν για χάρη της.

Όπως είπαμε η Νέα Αλικαρνασός είναι προάστιο του Ηρακλείου. Η πόλη του Ηρακλείου αποτελεί τη μεγαλύτερη πόλη της Κρήτης και την τέταρτη, σε πληθυσμό, πόλη της χώρας. Χισμένη στη βόρεια ακτή του νησιού με δέα το Κρητικό Πέλαγος, μοιάζει να προστατεύεται από τα παλιά Ενετικά τείχη, το πιο σημαντικό μνημείο που άφησε η Ενετική κατοχή. Άλλα σημαντικά μνημεία που αξίζει να επισκεφτείτε είναι η Ενετική Λότζια, το παλιό Ενετικό λιμάνι, η κρήνη Μοροζίνι (Λιοντάρια), ο τάφος του συγγραφέα Νίκου Καζαντζάκη στον προμαχώνα Μαρρινέγκο, το φρούριο Rocca al mare, τα Ενετικά νεώρια και ο ναός του Αγίου Τίτου, μαθητή του Αποστόλου Παύλου, μέσα στον οποίο φυλάσσεται η κέρα του Αγίου.

Οι μαθητές του Δ1 και Ε1 του 2ου Δημ. Σχολείου Νέας Αλικαρνασσού/Ηρακλείου
Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικοί: Χρυσούλα Βλαχάκη – Γεράσιμος Τσιλιμυδός

Ζωγραφιά της Έρα Ραντάτσι

Νέα Ποτίδαια, ο τόπος μας

Βρίσκεται στην Κεντρική Μακεδονία, στον Νομό Χαλκιδικής. Είναι το πρώτο χωριό, της πρώτης χερσονήσου που λέγεται Κασσάνδρα. Βρέχεται από δύο κόλπους, τον Τρωναίο και τον Θερμαϊκό.

Η διώρυγα της Ποτίδαιας είναι το κυριότερο αξιοθέατο της περιοχής και ενώνει τους δύο κόλπους, διευκολύνοντας τη ναυσιπλοΐα. Ανοίχτηκε από τον Κάσσανδρο το 315 π. Χ. και ονομαζόταν από τους Χαλκιδικιώτες, Πόρτες. Τη σημερινή της μορφή την πήρε τη διετία 1935-1937. Η διώρυγα έχει μήκος 1.250μ., πλάτος 40μ. και βάθος 8μ.

Για να περνάμε από τη μία μεριά στην άλλη κατασκευάστηκε μια γέφυρα. Η ολοκλήρωσή της έγινε το 2001.

Η Ποτίδαια ήταν δωρική πόλη που ιδρύθηκε από Κορινθίους αποίκους γύρω

στο 600 π. Χ. Το 316 π. Χ. ο Μακεδόνας βασιλιάς Κάσσανδρος έχτισε στην ίδια τοποθεσία την Κασσάνδρεια. Το 168 π. Χ. η πόλη έπεσε στα χέρια των Ρωμαίων που ίδρυσαν μια α-

ξιόλογη ρωμαϊκή αποικία.

Μετά την εισβολή των Ούννων και την καταστροφή της πόλης ο Ιουστινιανός Α' ανοικοδόμησε ένα ισχυρό κάστρο, το γνωστό διατείχισμα, που σώζεται

ακόμη και σήμερα. Το 1430 μ. Χ. ήρθε υπό την τουρκική κυριαρχία. Κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821, η παλιά οχύρωση επισκευάστηκε και επαναχρησιμοποιήθηκε, ενώ την ίδια περίοδο έγινε εκ νέου η διάνοιξη της διώρυγας. Στις 14 Νοεμβρίου του ίδιου έτους οι Έλληνες ηττήθηκαν και η πόλη καταστράφηκε ολοσχερώς. Το γεγονός έμεινε γνωστό ως το «ολοκαύτωμα της Κασσάνδρας».

Στις αρχές του περασμένου αιώνα η πόλη χτίστηκε ξανά από πρόσφυγες της ανατολικής Θράκης και ονομάστηκε Νέα Ποτίδαια.

Ένα ασυνήθιστο ημερολόγιο της Νέας Ποτίδαιας

Ο χειμώνας κι ιδιαίτερα τα Χριστούγεννα, δίνουν στον κόσμο της Ποτίδαιας τη δυνατότητα να ξεκουραστεί γιατί όλοι, αγρότες κι όσοι ασχολούνταν με τουριστικά επαγγέλματα, όλο τον υπόλοιπο χρόνο δούλευαν. Οπότε χαλαρώνουμε, στολίζουμε το δέντρο, ανοίγουμε τα δώρα και περνάμε όμορφες στιγμές με την οικογένειά μας. Είναι η εποχή της ξεκούρασης.

Την άνοιξη η φύση ξαναγεννιέται. Μαζεύουμε λουλούδια για να φτιάξουμε στεφάνι και μυρίζει τόσο ευχάριστα που δεν θες να τελειώσει ποτέ αυτή η εποχή. Είναι η εποχή που αρχίζουν οι εργασίες στο χωριό. Το ένα τρίτο των ανθρώπων εργάζονται ως γεωργοί και καλλιεργούν κυρίως ελιές. Οι αγρότες μας αρχίζουν να περιποιούνται τα χωράφια τους. Πρώτα ρίχνουν λιπάσματα, κλαδεύουν τα δέντρα, μαζεύουν τα κλαδιά, φυτεύουν, ραντίζουν και ποτίζουν τα

Άποψη της Ν Ποτίδαιας από νηλιά -Η Διώρυγα -Το κανάλι της Ποτίδαιας

<https://elanos.gr/wp-content/uploads/2020/08/1-1.jpg>

Τα κάστρα της Ν Ποτίδαιας (Από Kostas Sintakis, altitude.gr)

ζαρζαβατικά τους. Κατά το τέλος της άνοιξης οι άνθρωποι που ασχολούνται με τα τουριστικά επαγγέλματα αρχίζουν κι ετοιμάζουν τα καταστήματα, τα ξενοδοχεία και τα καταλύματα για να υποδεχτούν τους τουρίστες. Για εμάς είναι μια κουραστική εποχή.

Το χωριό μας έχει πολλούς τουρίστες το καλοκαίρι διότι είναι παραθαλάσσιο μέρος, γι' αυτό οι άνθρωποι που ασχολούνται με τα τουριστικά και όσοι προσφέρουν υπηρεσίες έχουν πολλή δουλειά. 'Όταν λέμε πολλούς εννοούμε το διπλάσιο ή το τριπλάσιο απ' όσοι είμαστε το χειμώνα. Οι κάτοικοι της Ποτίδαιας είμαστε περίπου 1500. Υπάρχουν πολλά καταστήματα beach bar στο χωριό μας με ξαπλώστρες, γιατί έχουμε τις μεγαλύτερες και ωραιότερες παραλίες στη Χαλκιδική. Είναι προικισμένη με δύο ρηχές και όμορφες παραλίες σε δύο κόλπους, τον Θερμαϊκό και τον Τορωναίο. Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να κολυμπάμε σε δύο θάλασ-

σες ανάλογα με τον καιρό.

Το καλοκαίρι είναι η πιο κουραστική εποχή του χρόνου για τους μεγάλους, αλλά για τους μικρούς είναι η πιο ξεκούραστη.

Το φθινόπωρο ανοίγουν τα σχολεία για τους ανήλικους. Οι μεγάλοι ασχολούνται με το μάζεμα των ελιών που αρχίζει περίπου στις δέκα Σεπτεμβρίου και τελειώνει τέλη Νοεμβρίου.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΠΟΤΙΔΑΙΑΣ

από το :https://www.halkidikitravel.com/sys/uploads/900x506-f1/18_1582561362_d3157e7930690ace123ef09eebf1fe49_nea-potidaia-013.jpg

Εκτός από τους κατοίκους, βοηθάνε για το μάζεμα εργάτες που έρχονται από άλλους τόπους. Σιγά-σιγά περίπου τέλη Σεπτεμβρίου με τέλη Οκτωβρίου οι επιχειρηματίες του τουρισμού κλείνουν τα καταστήματά τους, συμμαζεύουν ότι πρέπει να φυλάξουν για την επόμενη χρονιά και οι τουρίστες επιστρέφουν στα σπίτια τους. Το φθινόπωρο λοιπόν είναι επίσης

μια κουραστική εποχή και για τους μεγάλους, αλλά και για τους μικρούς.

Αν με το καλό σας φέρει ο δρόμος στην Ποτίδαια, τότε θα πρέπει να δοκιμάσετε οπωσδήποτε το κατσικάκι στο φούρνο που ονομάζεται «εντόπιο», μαγειρεύεται μόνο το Πάσχα και δεν μοιάζει με κανένα άλλο. Συνοδεύεται με το κατσικάκι, γευτείτε τις πράσινες ελιές Χαλκιδικής που είναι μεγάλες σαν καρύδια και τις φτιάχνουμε με δέκα διαφορετικές συνταγές. Για επιδόρπιο, μην παραλείψετε να δοκιμάσετε την μοναδική «Λιγουμίτικη» πάστα η οποία δεν φτιάχνεται πουθενά αλλού στον κόσμο.

Η συντακτική ομάδα της ΣΤ' τάξης: Αγγελική Φράγιου, Δήμητρα Καλάκια, Στεφανία Κελεγκούρη, Έρα Ραντάτσι

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί: Μανόλης Μαργωμένος

Αδαμίδου Ραλλία - Μαρία Δουλγκέρη

Η ΔΙΩΡΥΤΑ ΤΗΣ ΠΟΤΙΔΑΙΑΣ

<https://www.newsbeast.gr/greece/arthro/2581322/i-grafiki-dioriga-tis-chalkidikis>

Ξάνθη, ο τόπος μας

Ο Κόσυνθος

Είναι το ποτάμι της Ξάνθης και χωρίζει την παλιά πόλη με την συνοικία Σαμακάβ. Παλαιότερα υπήρχε και δεύτερη κοίτη μέσα στην πόλη η οποία καλύφθηκε με χώμα το 1913. Πάνω σε αυτή την επιχωματωμένη κοίτη βρίσκεται σήμερα το παζάρι της Ξάνθης. Ο Κόσυνθος πηγάζει από την κεντρική Ροδόπη, διασχίζει τα Πομακοχώρια και εκβάλλει στην λίμνη Βιστωνίδα, έχει μήκος 68χλμ.

Μεχμέτ

Το μονοπάτι της Ζωής

Το μονοπάτι της Ζωής βρίσκεται στον ποταμό Κόσυνθο της Ξάνθης. Πηγάζουμε με τους φίλους μας, τους γονείς, τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας. Μπορούμε να απολαύσουμε τα ροφήματά μας, τα

παιδιά να παίζουν διάφορα παιχνίδια ή απλά να κάτσουμε και να απολαύσουμε το τοπίο. Περνάμε πολύ όμορφα και ήρεμα μιας και το τοπίο είναι χαλαρωτικό. Βλέπουμε δέντρα, το ποτάμι. έχει διάφορα φυτά. Επίσης έχει και ένα πέτρινο εκκλησάκι.

Τουάνα

Τα βουνά μας

Στην Ξάνθη, στην πόλη μας υπάρχουν στη μια της πλευρά βουνά, που είναι μέρος της οροσειράς της Ροδόπης. Είναι καλυμμένα με δάσος το οποίο μπορούμε να επισκεφθούμε μέσα από τα πολλά και όμορφα μονοπάτια που έχει. Επίσης τα βουνά, όπως και την πόλη χωρίζει στη μέση ο ποταμός Κόσυνθος.

Ζωή

Το παζάρι

Το παζάρι της Ξάνθης είναι ένα από τα μεγαλύτερα στα Βαλκάνια. Βρίσκεται πίσω από την Πυροσβεστική και πουλάει τα πάντα. Γίνεται κάθε Σάββατο, έχει πολύ κόσμο, γιατί έρχονται μέχρι κι από άλλες πόλεις να δούνε την Ξάνθη μας και να ψωνίσουν τα φτηνά και καλά πράγματά μας. Άμα θέλετε ελάτε και εσείς, θα γεμίσει η παρέα μας!

Αλέξανδρος

Ο καταρράκτης του Λειβαδίτη

Μέσα στο δάσος, σ' ένα μικρό φαράγγι στα βουνά της Ξάνθης, βρίσκεται ένας από τους μεγαλύτερους και ομορφότερους καταρράκτες των Βαλκανίων, ο καταρράκτης του Λειβαδίτη. Βρίσκεται σε υψόμετρο 940μ. και δημιουργείται όταν τα νερά του μικρού ποταμού Μυλοπόταμου σχίζουν κάθετα το βράχο και πέφτουν από ύψος περίπου 40μ. Τα ορμητικά νερά του καταρράκτη σμιλεύουν τα βράχια σε υπέροχα σχήματα. Στον καταρράκτη και στη γύρω περιοχή ζουν πολλά είδη ζώων και φυτών, κάποια από τα οποία είναι σπάνια. Το χειμώνα ο καταρράκτης παγώνει και αποτελεί υπέροχο θέαμα για τους επισκέπτες.

Θεοδώρα Χατζηναστασίου

Η γέφυρα του Σαμακώβ

Η γέφυρα του Σαμακώβ είναι η πιο παλιά και γνωστή γέφυρα στην πόλη της Ξάνθης. Χτίστηκε τρεις φορές. Την πρώτη φορά λίγο πριν το 1900, τη δεύτερη το 1914 και την τρίτη φορά το 1950-1953. Η γέφυρα αυτή βρίσκεται μέσα στην πόλη της Ξάνθης. Είναι γνωστή στους κατοίκους της πόλης, γιατί κάτω από τη γέφυρα στα καρναβάλια κινεί τον καρνάβαλο και μαζεύεται πολύς κόσμος.

Γιώργος

Μουσείο Φυσικής Ιστορίας

Στην πόλη μου την Ξάνθη υπάρχει ένα μουσείο διαφορετικό από τα άλλα. Είναι ένας χώρος στον οποίο η γενιά των γονιών μου πήγαιναν κάθε χρόνο τη μεγάλη

εκδρομή του σχολείου τους. Ο επισκέπτης εντυπωσιάζεται με την είσοδο του, γιατί έχει την αίσθηση ότι μπαίνει σε σπηλιά. Μέσα στο μουσείο βρίσκονται ταριχευμένα πάνω από 80 είδη της περιοχής: αρκούδες, λύκοι, όρνια, αετοί, αγριόγατες και δεκάδες άλλα. Επίσης υπάρχουν εκθέματα για τη χλωρίδα και τα πετρώματα.

Εμμανουέλα

Παλιά Ξάνθη

Η παλιά πόλη της Ξάνθης βρίσκεται στο βόρειο τμήμα της πόλης. Η παλιά πόλη είναι χτισμένη μετά το 1829. Κατά το 19ο αιώνα η Ξάνθη αναφέρεται ως μια κωμόπολη 8.000 κατοίκων, ήταν οι

κονομικά ανθηρή και αυτό οφείλεται στον πλούτο από την καλλιέργεια του καπνού. Στην παλιά πόλη της Ξάνθης γεννήθηκε και μεγάλωσε ο μουσικοσυνθέτης Μάνος Χατζιδάκις.

Μπελινάι

Η πλατεία της Ξάνθης

Η πόλη μου είναι πολύ όμορφη. Το πιο γνωστό της σημείο είναι το ρολόι που βρίσκεται στην κεντρική πλατεία. Έχω ακούσει ότι ο πύργος του ρολογιού χτίστηκε το 1859, από έναν πλούσιο άνθρωπο, τον Χατζή Εμίν

Αγά. Κάτω από το ρολόι γίνονται πολλές εκδηλώσεις, συναυλίες, χοροί. Εκεί γίνεται το τρελό πάρτι του καρναβαλιού. Εκεί συναντιόμαστε με τους φίλους μου, για παιχνίδι και βόλτες. Και σεις αν ποτέ έρθετε στην πόλη μου, εκεί θα συναντηθούμε. Σας χαιρετώ και περιμένω δικά σας νέα!

Θεοδώρα Παρπαλά

Οι μαθητές της Γ' τάξης του 7ου Δημοτικού Σχολείου Ξάνθης

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί: Σεβαστή Μπατζάκη - Σμαρώ Μηνιά

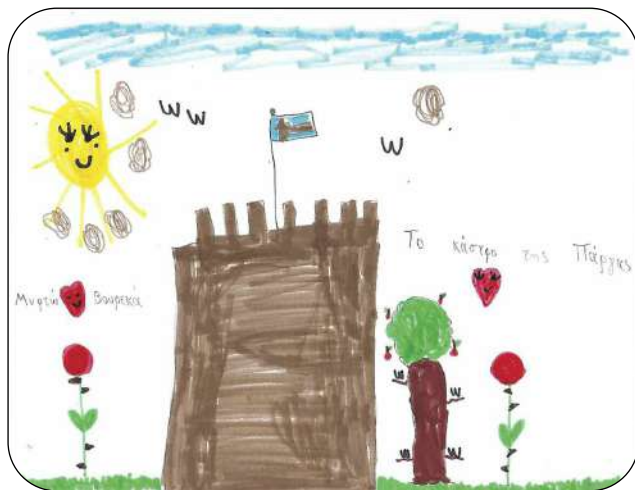

Πάργα, το στολίδι της Ηπείρου

Η Πάργα βρίσκεται στον Νομό Πρέβεζας. Είναι το στολίδι της Ηπείρου. Από τη μια μεριά τα γαλανά νερά του Ιονίου Πελάγους και από την άλλη κάθε κομμάτι γης καταπράσινο. Τα σπίτια είναι αμφιθεατρικά χτισμένα και ομοιόμορφα. Έχει πολλές γραφικές παραλίες. Η πιο γνωστή και πολυσύχναστη είναι ο Βάλτος, που ονομάζεται αλλιώς και Χρυσογιάλι. Άλλες παραλίες της Πάργας είναι το μπροστά και πίσω Κρουονέρι, ο Λύχνος και ο Αϊ Γιάννάκης. Οι κάτοικοι ασχολούνται με τον τουρισμό το καλοκαίρι και με την καλλιέργεια της ελιάς τον χειμώνα.

Η Πάργα μέσα στην ιστορία

Η Πάργα έχει πλούσια ιστορία και αυτό το καταλαβαίνεις κάνοντας μία βόλτα στα σοκάκια της. Όταν την επισκεφθείς, νιώθεις ότι έχει επηρεαστεί από πολλούς πολιτισμούς όπως οι Άγγλοι, οι Ενετοί, οι Τούρκοι. Πολλοί πολιορκητές επιχειρήσαν να κατακτήσουν την Πάργα με επικεφαλής τον Αλή Πασά των Ιωαννίνων, ο οποίος την εξαγόρασε από τους Άγγλους το 1819. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι Παργινοί να καταφύγουν στην Κέρκυρα και τους Παξούς, ενώ επέστρεψαν και πάλι στον τόπο τους το 1913, όταν πια η Πάργα απελευθερώθηκε. Μετά την απελευθέρωση της Πάργας από τους Οθωμανούς, οι κάτοικοί της ήταν φτωχοί και είχαν δύσκολη ζωή. Με πολύ κόπο και δουλειά κατάφεραν να την κάνουν οικονομικό και εμπορικό κέντρο της περιοχής χάρη στο λιμάνι της και τους καπεταναίους της. Στην Ηπειρο δεν υπήρχαν δρόμοι σχεδόν καθόλου την εποχή εκείνη. Για το λόγο αυτό η σύνδεσή της με τακτική ακτο-

πλοϊκή συγκοινωνία με τον Πειραιά, τα Επτάνησα και τη Δυτική Ελλάδα την έκαναν σημαντικό κόμβο. Επίσης, η καλλιέργεια της ελιάς και των κίτρων, το ψάρεμα και η κτηνοτροφία βοήθησαν στην ανάπτυξη του τόπου. Το 1964 ήρθαν οι πρώτοι τουρίστες και από τότε άλλαξε η ζωή του τόπου.

Σημεία της Πάργας που αξίζει κανείς να επισκεφθεί.

Στην άκρη της παραλιακής ζώνης της πόλης, ορατό από κάθε πλευρά του γραφικού λιμανιού της, δεσπόζει αγέρωχο και επιβλητικό το **Ενετικό κάστρο**. Αν και το κάστρο ονομάζεται Ενετικό, γνωρίζουμε ότι χτίστηκε από τους Νορμανδούς τον 14ο αιώνα. Οι Ενετοί του έδωσαν τη μορφή που έχει σήμερα και στο δικό τους ρυθμό οφείλεται η ονομασία. Στο πέρασμα του χρόνου καταστράφηκε αρκετές φορές με σημαντικότερες αυτές των Τούρκων και του φοβερού πειρατή Χαιρεντίν Μπαρμπαρόσα. Επέζησε και άντεξε τις κατοχές των Νορμανδών, Ενετών, Τούρκων και Φράγκων και χρησιμοποιήθηκε ως πηγή ανεφοδιασμού. Ήταν καταλυτικός παράγοντας αναχαίτησης των Τούρκων και τροφοδοσίας των ξεσηκωμένων Σουλιωτών. Αποτελούσε Κοσμοπολιτεία με περίπου 400 σπίτια, ενώ σήμερα αποτελεί μνημείο πολιτισμού. Ανεβαίνοντας με τα πόδια τα σκαλοπάτια απολαμβάνεις τη διαδρομή μιας και η επίσκεψη μέσα στον χώρο του κάστρου θα σε ανταμείψει με την ομορφιά του τοπίου και την πανοραμική θέα που προσφέρει.

Στο λιμάνι βρίσκεται και το **νησάκι της Παναγίας της Οδηγήτριας** στο οποίο μπορείς να πας ακόμα και κολυμπώντας. Πήρε το όνομά του από την εικόνα της Παναγίας, η οποία βοηθούσε και καθοδηγούσε τους Παργινούς σε όλη την πορεία τους. Η ιστορία μάλιστα αναφέρει πως η εικόνα αυτή τοποθετήθηκε στη συγκεκριμένη θέση ύστερα από υπόδειξη της Παναγίας. Το εκκλησάκι γιορτάζει κάθε Δεκαπενταύγουστο με βεγγαλικά και βαρκαρόλα.

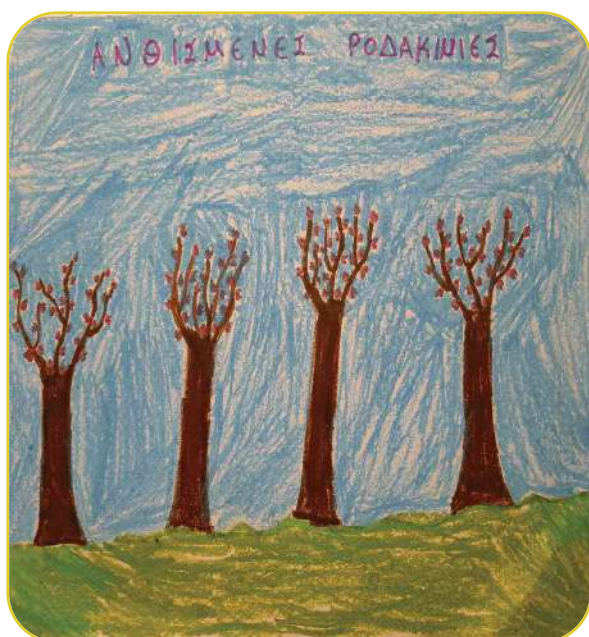
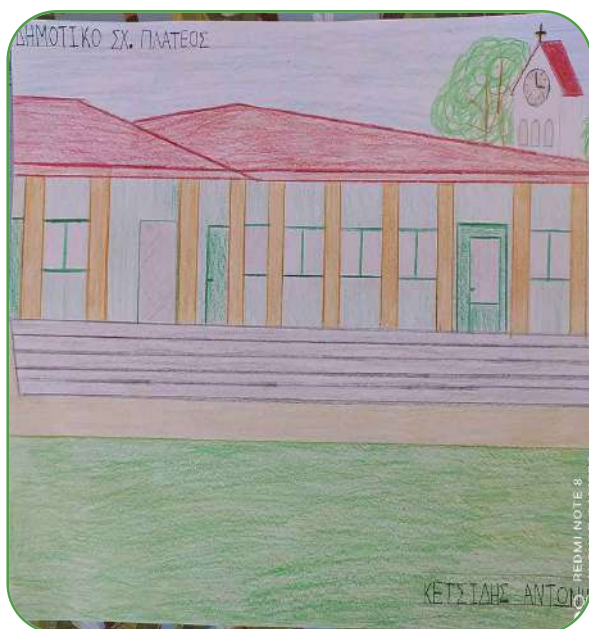
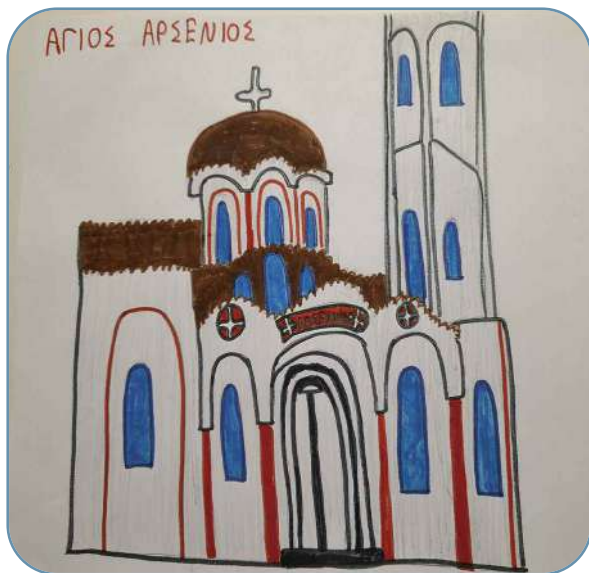
Ένα από τα μέρη που αξίζει, επίσης, να επισκεφθεί κανείς, είναι το μουσείο της ελιάς. Έχει δημιουργηθεί μέσα σε ένα παλιό ελαιοτριβείο και εκεί μπορεί ο επισκέπτης να

γνωρίσει τον παραδοσιακό τρόπο παραγωγής του ελαιόλαδου.

Τέλος, η περιοχή της Πάργας έχει πάρα πολλές εκκλησίες τόσο μέσα στην πόλη, όσο και σε υψώματα, και σε αυτές υπάρχουν ακόμη και πολεμίστρες που μαρτυρούν τη βοήθεια που παρείχαν στον πόλεμο. Μέσα στην πόλη οι εκκλησίες είναι μικρές, αλλά η καθεμιά εκπέμπει κάτι διαφορετικό στον καθένα. Ξεχωρίζει αυτή των Δώδεκα Αποστόλων. Είναι η δεύτερη μεγαλύτερη εκκλησία της Πάργας. Στο εκκλησιαστικό μουσείο, που βρίσκεται δίπλα από το σχολείο μας φυλάσσονται τα ιερά κειμήλιά της Πάργας: το ιερό λάβαρο, τα Ευαγγέλια, εικόνες και σκεύη. Όλα αυτά δείχνουν ότι οι Παργινοί εκτός από πίστη στον εαυτό τους, αγάπη στον τόπο τους, είχαν και μεγάλη πίστη στο Θεό.

Οι μαθητές της Β' τάξης το 1ου Δημοτικού Σχολείου Πάργας. Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί: Θάλεια Ηλιάδου Ελευθερία Νίκα και Σταμάτη Αντωνία

Πλατύ, ο τόπος μου

Το χωριό μας ονομάζεται Πλατύ και ανήκει στον Δήμο Αλεξάνδρειας. Βρίσκεται στον νομό Ημαθίας και στο γεωγραφικό διαμέρισμα της Κεντρικής Μακεδονίας. Κοντά στο χωριό μας βρίσκονται οι ποταμοί, Λουδίας και Αλιάκμονας. Επίσης στο νομό μας βρίσκονται τα Πιέρια Όρη και το όρος Βέρμιο.

Κοντά στο Πλατύ υπάρχει ένας πολύ σημαντικός αρχαιολογικός χώρος, πρόκειται για τη Βεργίνα, όπου εκεί υπάρχει ο τάφος του Φιλίππου Β', του πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Επίσης κοντά μας βρίσκεται και η σχολή του Αριστοτέλη στη Μίεζα, καθώς και η όμορφη και ιστορική πόλη της Βέροιας, που είναι η πρωτεύουσα του νομού Ημαθίας.

Το Πλατύ έχει περίπου 2.000 κατοίκους, πολλοί από τους οποίους προέρχονται από προσφυγικό πληθυσμό της Μικράς Ασίας και κυρίως από τα Φάρασα της Καππαδοκίας και τα γύρω χωριά της.

Βρίσκεται στο κέντρο της μακεδονικής πεδιάδας. Οι κάτοικοι καλλιεργούν κυρίως βαμβάκι, ροδάκινα και ζαχαρότευτλα, καθώς, εδώ υπάρχει εργοστάσιο ζάχαρης, αλλά και εργοστάσιο γάλακτος, ζωοτροφών και μονάδα επεξεργασίας φρούτων.

Το χωριό μας είναι γνωστό για τον σιδηροδρομικό του σταθμό, καθώς είναι ένας από τους πιο κεντρικούς της βόρειας Ελλάδας, αφού συνδέει την Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη, την Βέροια με την Έδεσσα και την Φλώρινα. Επίσης από εδώ περνάει και ο προασιακός που συνδέει τη Λάρισα με τη Θεσσαλονίκη.

Στο Πλατύ υπάρχουν δύο εκκλησίες, η μία είναι αφιερωμένη στη Γέννηση της Παναγίας και γιορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου και η άλλη στον Άγιο Αρσένιο και τον Άγιο Παΐσιο και γιορτάζει στις 10 Νοεμβρίου.

Υπάρχει ακόμα ένα Νηπιαγωγείο, ένα Δημοτικό σχολείο και ένα Γυμνάσιο. Επίσης, λειτουργεί Κοινωνικό Ιατρείο, τμήμα-παράρτημα Αστυνομίας, Δημοτική δανειστική Βιβλιοθήκη, Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών, Φροντιστήρια Αγγλικών, γήπεδα, ποδοσφαίρου και τένις και Δημοτικό Θέατρο, το οποίο στεγάζεται σε αίθουσα του πρώην Δημαρχείου. Το Δημοτικό Θέατρο φιλοξενεί διάφορες θεατρικές παραστάσεις κι εκεί γίνονται και εκδηλώσεις των σχολείων μας. Πριν δύο χρόνια άρχισε να λειτουργεί επίσης το «Σπίτι του Εποικισμού», ένα Λαογραφικό Μουσείο στο κέντρο του χωριού, το οποίο ανακαινίστηκε με την πρωτοβουλία εθελοντών που με πολύ κόπο, προσωπικό χρόνο και χρήματα το οργάνωσαν και το έθεσαν σε λειτουργία. Φυσικά υπάρχουν και καταστήματα με είδη πρώτης ανάγκης. Λειτουργεί φαρμακείο, παντοπωλεία, φούρνοι, βιβλιοπωλείο, καφετέριες και άλλα.

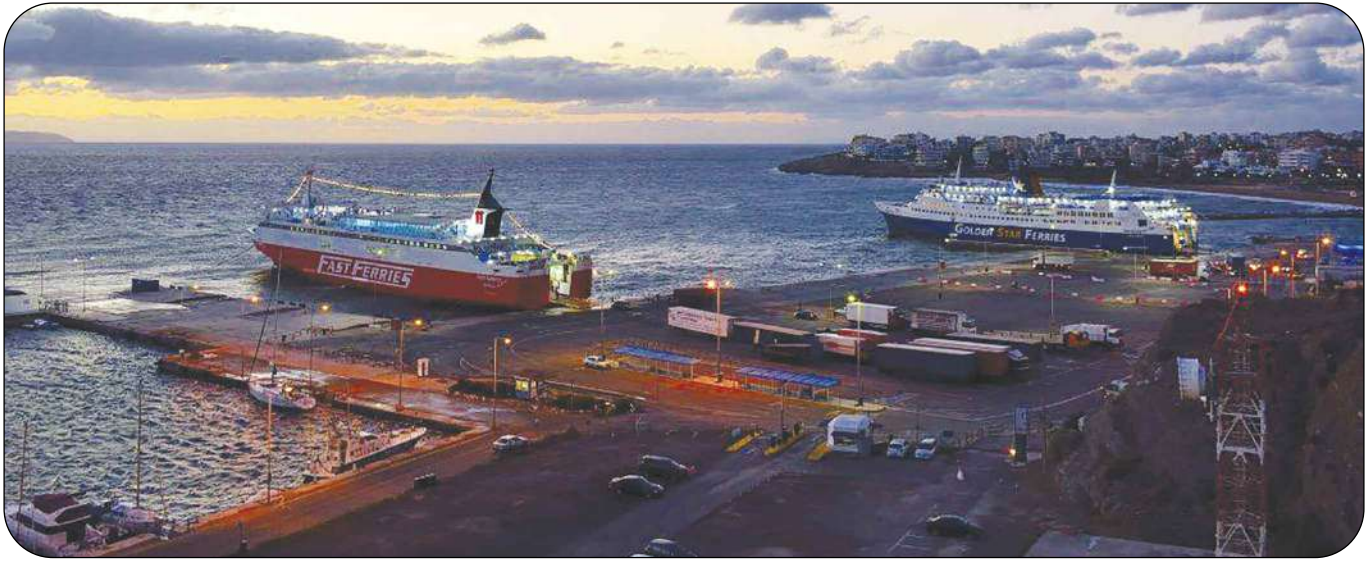
Στο χωριό μας δραστηριοποιούνται και τρεις πολιτιστικοί σύλλογοι. Ο ένας είναι ο σύλλογος των Καππαδοκών και ονομάζεται «Ο Βαρασός», ο δεύτερος είναι ο σύλλογος των Ποντίων και ονομάζεται «Οι Κοιμηνοί» και ο τρίτος ονομάζεται «Αστερούπολη». Και οι τρεις αυτοί σύλλογοι οργανώνουν ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις και βοηθούν τον τόπο μας. Επίσης, υπάρχει κι ένας Αθλητικός Σύλλογος που ονομάζεται «Αγροτικός Αστέρης».

Το σχολείο μας είναι κοντά στο κέντρο του χωριού. Είναι ισόγειο κι έχει ένα τεράστιο, καταπράσινο προαύλιο. Λειτουργεί ως επιταθέσιο κι έχει περίπου εκατό μαθητές και δεκαπέντε εκπαιδευτικούς. Εκτός από τα μαθήματα, στο σχολείο μας ασχολούμαστε και με πολλά άλλα ενδιαφέροντα θέματα, όπως επισκέψεις σε θέατρα και μουσεία, εκδηλώσεις και συνεργασίες με άλλα σχολεία της Ελλάδας και του εξωτερικού, καθώς το σχολείο μας συμμετέχει σε τρία ευρωπαϊκά προγράμματα Erasmus plus και συνεργαζόμαστε με 12 χώρες της Ευρώπης.

Έστω και με αυτόν τον τρόπο, προσπαθήσαμε να σας περιγράψουμε τον τόπο μας κι ελπίζουμε κάποια μέρα να τον δείτε κι από κοντά με εμάς ζεναγούς!

Οι μαθητές της Ε' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Πλατέως/Ημαθίας
Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί: Θεοφανοπούλου Ζωή
Ταχτσόγλου Μαρία
Κατσανίκου Αναστασία

Ραφήνα, ο τόπος μας

Η Ραφήνα είναι μια πόλη της Αττικής με 12.168 κατοίκους. Απέχει από την Αθήνα περίπου 25 χμ. Η Ραφήνα είναι ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια της Ελλάδας και το δεύτερο πιο πολυσύχναστο λιμάνι της Αττικής, με περίπου 2 εκατομμύρια επιβάτες ετησίως. Βρίσκεται στη βορειοανατολική ακτή της Αττικής και συγκεντρώνει σημαντικό μέ-

ρος της κίνησης προς τα νησιά των Κυκλάδων. Το λιμάνι εξυπηρετεί, επίσης, δρομολόγια προς την Κρήτη και τα νησιά του Βόρειου Αιγαίου. Ως παραθαλάσσια πόλη βρέχεται από τον Νότιο Ευβοϊκό Κόλπο. Είναι το κοντινότερο λιμάνι στο διεθνές αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» που βρίσκεται σε απόσταση 10 χιλιομέτρων.

Σε μικρή απόσταση από την πόλη είναι το βουνό της Πεντέλης. Την πόλη διατρέχει ένα μικρό, αλλά σημαντικό για περιβαλλοντικούς λόγους,

ποτάμι, γνωστό ως το Ρέμα της Ραφήνας.

Η Ραφήνα έχει μεγάλη ιστορία, αφού κατοικούσαν σε αυτή άνθρωποι από τα Προϊστορικά χρόνια! Το 1952-1954 έγιναν ανασκαφές και βρέθηκε ακρόπολη του 3.000 π.Χ., ενώ πάνω από το λιμάνι βρέθηκε οικισμός της ίδιας εποχής.

Ο οικισμός «Ασκηταριό», καταστράφηκε το 2.000 π.Χ. και μετά χτίστηκε νέος οικισμός κατά τα Μυκηναϊκά χρόνια.

Το όνομά της προέρχεται από τον πρώτο κυβερνήτη της και μυθικό ήρωα της Αττικής, τον Αραφήνα. Ο δήμος Αραφήνος ήταν ένας από τους 100 δήμους που αποτελούσαν την πόλη-κράτος της Αθήνας.

Άρχισε να κατοικείται και πάλι μετά τη Μικρασιατική καταστροφή το 1922, όταν ήρθαν ως πρόσφυγες πολλοί κάτοικοι της Τρίγλιας, ένα χωριό κοντά στην Προύσα της Μικράς Ασίας. Οι περισσότεροι σώθηκαν χάρη στον Τριγλιανό

εφοπλιστή Φίλιππο Καβουνίδη, που με τα πλοία του μετέφερε στην Ελλάδα τους συμπατριώτες του, αλλά και πολύτιμα κειμήλια από την εκκλησία της Τρίγλιας, την Παναγία την Παντοβασιλίσα. Αυτοί εγκαταστάθηκαν στη Ραφήνα. Διατηρούνται αρκετά προσφυγικά σπίτια, που θυμίζουν το παρελθόν. Υπάρχει όμως ένα σπίτι-μουσείο, γνωστό ως «Το σπίτι της Τρίγλιας», που περιλαμβάνει όλα τα έπιπλα και τον εξοπλισμό της οικογένειας που το κατοικούσε.

Οι πρόσφυγες έχτισαν το 1929 τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου της Παντοβασιλίσης, κοντά στο λιμάνι. Το εκκλησάκι του Αγίου Φανουρίου που χτίστηκε δίπλα ήταν η Αγία Τράπεζα της εκκλησίας. Την δεκαετία του 1950 καταδαφίστηκε σχεδόν στο σύνολό της η παλιά πόλη για να οικοδομηθεί στην θέση της η σύγχρονη. Τον ίδιο καιρό καταδαφίστηκε και η πρώτη εκ-

κλησία. Διασώθηκε μόνο το εκκλησάκι του Αγίου Φανουρίου. Η δεύτερη εκκλησία της Κοιμήσεως Θεοτόκου ολοκληρώθηκε το 1956 και βρίσκεται κοντά στην κεντρική πλατεία. Η Παναγία η Παντοβασιλίσα είναι η πολιούχος της πόλης μας και γιορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου.

Κοντά στο πάρκο βρίσκεται και ο καταπράσινος λόφος του Οχυρού. Σχετικά κοντά στο κέντρο της πόλης σε ένα κατάφυτο από πεύκα περιβάλλον βρίσκεται το Κολυμβητήριο της Ραφήνας. Το πιο πολυφωτογραφημένο σημείο της πόλης μας είναι το εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου, που είναι χτισμένο πάνω από το λιμάνι. Η Ραφήνα δεν είναι γνωστή μόνο για το λιμάνι της αλλά και για τις παραλίες της, όπως η κεντρική πλαζ, το Κόκκινο και το Μπλε Λιμανάκι και η παραλία «Μαρίκες», που κάθε καλοκαίρι γεμίζουν από κόσμο.

Το σχολείο μας, βρίσκεται

στο κέντρο και είναι το παλιότερο της πόλης. Η ανέγερσή του ολοκληρώθηκε το 1978. Έχει 265 μαθητές και περίπου 30 εκπαιδευτικούς. Συστηγάζεται με το 4ο Δημοτικό Σχολείο. Οι μαθητές έχουν δημιουργήσει έναν όμορφο κήπο με αρωματικά φυτά και βότανα. Στο σχολείο μας υπάρχουν και ειδικός χώρος ενυδρείο-πονίας, που αποτελείται από ένα σύστημα στο οποίο ψάρια που υπάρχουν στο ενυδρείο μας βοηθούν στην παραγωγή λαχανικών και φρούτων όπως οι φράουλες. Το σχολείο μας κέρδισε, σε διαγωνισμό ρομποτικής, την 1η θέση πανελληνίως και πήρε μέρος στην Ολυμπιάδα Ρομποτικής στην Ταϊλάνδη. Ελπίζουμε να σας ταξιδέψαμε στον όμορφο τόπο μας.

Οι μαθητές της Ε' τάξης του 1ου Δημοτικού Σχολείου Ραφήνας

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Κατερίνα Λαζάρου

Άγιος Ιωάννης Σερρών

Άγιος Ιωάννης, Σέρρες

Δύο μόλις χιλιόμετρα από την πόλη των Σερρών βρίσκεται το γραφικό προάστιο του Αγίου Ιωάννη. Από τα πρώτα λεπτά ο επισκέπτης μαγεύεται αντικρίζοντας τα αιωνόβια βαθύσκιωτα πλατάνια και τα άφθονα νερά να κυλούν, σχηματίζοντας σε αρκετά σημεία μικρούς καταρράκτες. Οι πηγές με τα τρεχούμενα νερά στους πρόποδες του βουνού σχημάτισαν την λίμνη που υπάρχει στην περιοχή. Σε αυτήν ζουν πάπιες και ψάρια.

Στο προάστιο αυτό, το μοναδικό σε ομορφιά και φυσική αρμονία, βυθισμένο στο πράσινο και ξακουστό σε όλη την Ελλάδα, χιλιάδες είναι οι επισκέπτες που αναζητούν τη δροσιά τους θερινούς μήνες και την γαλήνη τους χειμερινούς.

Στον Άγιο Ιωάννη υπάρχει το 14ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών. Αυτό είναι το σχολείο μας και βρίσκεται κοντά στην υπέροχη λίμνη της εικόνας που ζωγράφισα.

Αναστασία Μπ.

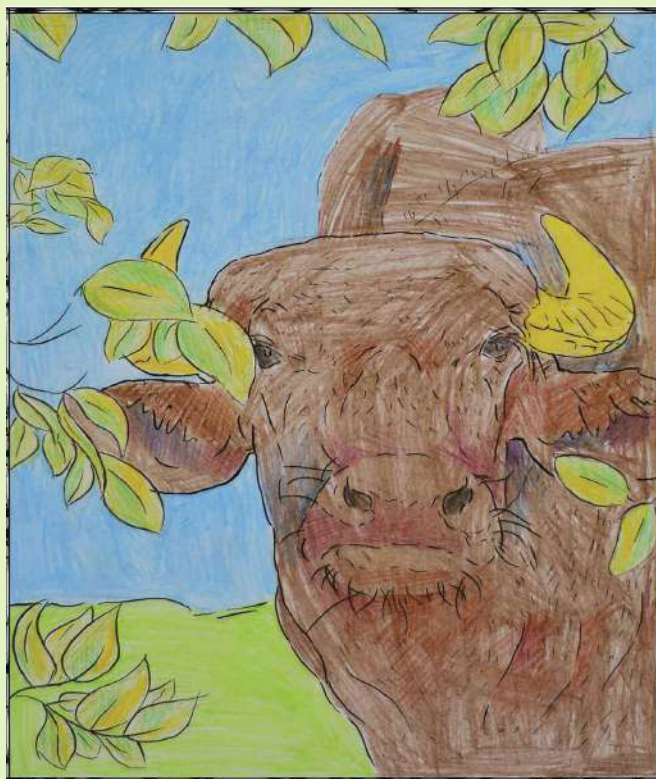
Νεροβούβαλα Κερκίνης

Ταξιδεύοντας στο γύρω της λίμνης Κερκίνης, υπάρχουν κοπάδια των μεγαλύτερων βουβαλιών στην Ελλάδα. Οι νεροβούβαλοι φαίνεται ότι βρίσκονται στην Ελλάδα εδώ και 2.500 χρόνια.

Στα τέλη του 1990 οι εναπομείναντες πληθυσμοί εντάχθηκαν σε ένα πρόγραμμα διατήρησης ως σπάνια φυλή αγροτικών ζώων που κινδυνεύει με εξαφάνιση και από τότε ο πληθυσμός του άρχισε να ανακάμπτει.

Δέσποινα Κ.

Αυτές οι εικόνες είναι μια σειρά από 12 κάρτες, με γνωστά και γραφικά σημεία από το Νομό Σερρών. Οι καρτ ποστάλ μας είναι μια συνεργατική δημιουργία ανάμεσα στην εικαστικό Ευπραξία Μπαντάζου και τους μαθητές της στην Ε' τάξη του 14ου Δημοτικού Σχολείου Σερρών...

Νεροβούβαλος, Λίμνη Κερκίνης